REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 25, 1966 — No. 738 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Binnen twintig jaar

Niemand moet vreemd opzien, wanneer binnen afzienbare tijd een advertentie in ons blad verschijnt, waarin een farm op zee wordt aangeboden. Momenteel schijnt de gedachte nog absurd, maar de tijd komt, dat bepaalde zeewieren op grotere schaal zullen worden gecultiveerd voor economisch gebruik. Daarvoor zullen farms op zee nodig zijn.

Er zal op het ogenblik geen echtpaar zijn, dat de dokter zou vragen ervoor te zorgen, dat hun te verwachten kindje een jongen of een meisje zal zijn. De tijd is echter nabij, dat de medische wetenschap aan zulk een verlangen zal kunnen voldoen.

"Brainwashing", het zozeer gevreesde woord, zal binnenkort door de medische wetenschap worden gebruikt ter genezing van geesteszieken.

Daarnaast zal het gebruik van computers een grote vlucht nemen. Zoals bulldozers een verlenging zijn van de menselijke spierkracht, en de telefoon een aanvulling op de menselijke spreek- en hoororganen, zo zullen de computers een complement worden op het menselijk denkvermogen.

Een van onze lezers was zo vriendelijk ons afdrukken te zenden van enkele recente nummers van "Science and Math Weekly". Deze nummers bevatten een artikel van Prof. Paul R. Ehrlich, onder de titel "The Biological Revolution". Beiden, het blad en het betreffende artikel, zijn zeer vaktechnisch, maar niettemin is het zeer intressant te lezen, wat prof. Ehrlich van de naaste toekomst verwacht. Deze geleerde van naam verwacht niet dat deze en dergelijke dingen in de verre toekomst wellicht mogelijk zijn. Neen, hij is veel positiever. Hij meent, dat in 1984 zulke dingen heel normaal zijn. In 1984 zeggen wij dan tegen elkaar: "Weet je nog van vroeger, toen wij nooit wisten of het een jongen of een meisje zou worden." Of: "Weet je nog, dat de mensen toen spraken over 'besmettelijke' ziekten?"

De een is misschien verder in zijn vooruitzien dan de ander, maar het is voor ons allen toch op dit moment moeilijk om ons in te leven in een gans andere samenleving. Want al die vooruitgang betekent helemaal nog niet, dat de mensen gelukkiger zullen leven. De ervaring heeft geleerd dat meer comfort grotere ontevredenheid kweekt. Bovendien zullen de tegenstellingen scherper worden. Aan de ene kant zullen de biologen trachten de levensduur van de mensen te verlengen, terwijl daarentegen de politici zullen trachten de bevolkingstoename af te remmen. Daartussen zullen de sociologen bekneld raken in hun pogen om de plooien glad te strijken.

Zo'n veertig jaar geleden publiseerde een blad in Nederland een artikelenreeks over het jaar 2000. Dit was wel leuk. De schrijver liet zijn verbeelding de vrije hand, maar niemand kwam er van onder de indruk. Het jaar 2000, nu ja, wie dan leeft, dan zorgt. Nu is het anders. De geleerden beginnen nu te spreken over het jaar 1984. Dit is dan natuurlijk naar aanleiding van Orwell's boek over 1984, waarin zeer sombere beelden over de naaste toekomst worden getekend.

Als de Heiland niet weerkomt voor die tijd, zullen de meesten van ons dit alles dan moeten beleven.

* *

Dit was dan één zijde van de medaille.

Er is echter ook nog een andere kant.

Met de ontwikkeling van techniek en chemie, gaat gepaard de noodzakelijkheid van de Kerk om haar taak te zien in zulk een "nieuwe" wereld.

Daarvan zijn velen zich bewust. Wij behoeven slechts de naam te noemen van bisschop Robinson of van de "God is dood" theologen. Toch gaan we aan hen nu voorbij en blijven dichter bij huis.

In het laatste nummer van "De Wachter" schrijft Rev. H. Bade een interessant artikel onder het hoofd "Gespannen luisteren". In dit artikel wordt de ontwikkeling van het gereformeerde leven in Nederland nader bezien.

Op zichzelf is het heel niet vreemd, dat gelovigen de invloed van hun tijd ondergaan. Het zou vreemder zijn, als zij daar ongevoelig voor waren. Zou een gelovige van zijn tijd vervreemden, dan zou zijn visie en boodschap geen weerklank kunnen hebben. En hij is juist tot het doorgeven van de boodschap —in welke vorm dan ook — geroepen.

Dat er dus in gereformeerde kring mensen zijn, die tegen de achtergrond van wat er in onze dagen geleerd en gepresteerd wordt, op moeilijkheden stuiten is begrijpelijk. Rev. Bade noemt hen de "progressief gereformeerden". De progressief gereformeerde stuit nog al eens op verzet en wantrouwen. Daarom waarderen wij het als Rev. Bade hem als volgt tekent:

> "Hij wil 'gespannen luisteren' naar de stem van God, niet naar een menselijke stem of menselijk vernuft, en wat *hij hoort in het oor wil hij ook* van de daken prediken. Hij wil kunnen zeggen tot de gewone man: hier is uw God, zo is Hij, zo handelt Hij, zo verlost Hij, door kruis en opstanding van Zijn Zoon, Jezus Christus".

Dit is een sympathieke omschrijving en vormt dadelijk een basis voor gesprek. Want met iemand die zo denkt, kan je praten. Hetgeen wij dan ook graag willen proberen.

Dat jaar 1984, weet u, of wanneer wij dan ook maar van de omwenteling ("The Biological Revolution") getuige zullen zijn! Dan zullen wetenschap, techniek en economie een heel eind gevorderd zijn. En de kerk dan? Zullen wij dan nog precies zo spreken en denken als vandaag?

"Ik wil gespannen luisteren", zegt de progressief gereformeerde. Luisteren naar de stem van God. "De waarheid wordt slechts door het geloof onderkend en toegeëigend."

Dan gaat het er — en nu citeren wij Rev. Bade opnieuw — "b.v. niet in de eerste plaats om of Adam de eerste zonde begin, die als erfzonde al zijn nakomelingen belastte, het gaat er om of ik de schuld die alle mensengeneraties heeft belast, als de mijne erken, en mij die om zo te zeggen, toeëigen, persoonlijk, vandaag: de schuld is er, het historisch ontstaan er van is een daaraan ondergeschikte vraag, én, dit soort ondergeschikte vragen moet men niet stellen."

Rev. Bade verdient onze dank, dat hij de problemen zo duidelijk omschrijft. Laat het aan deze zijde van de oceaan dan nog niet zo openlijk worden besproken, dit wil daarom nog niet zeggen, dat het hier niet leeft. Spreek maar eens met onze eigen jongeren, die aan allerlei onderwijsinstellingen inderdaad worstelen met hetgeen hen van jongsaf geleerd is en met wat zij nu van hun leraren en professoren horen.

Wij scharen ons aan de zijde van de progressief gereformeerde, als hij wil luisteren naar de stem van God. Toch menen wij, dat afgedacht van alle menselijke interpretatie, God de mensheid als een eenheid heeft geschapen. Hoe God geschapen heeft? Dat staat niet precies in de bijbel. Maar dit is juist de wijsheid van God geweest, dat Hij de mens in de gelegenheid stelt al verder te onderzoeken hoe alles tot stand kwam. Hoe alles werkt. In de voortschrijding van de techniek en van de biologie en van de psychologie kunnen wij alleen maar verbaasd staan over de gave die de mens van God ontvangen heeft om dit alles te exploreren.

Maar de bijbel laat ons niet in twijfel over het **waarom**. De bijbel legt geen nadruk op het hoe, maar volle nadruk op het waarom van het geschapene. Dit klinkt wellicht simpel. Het waarom? Met dit te zeggen doen wij niet iets in een handomdraai af. Want dit is zo diep! Alles om Hem Zelf.

Daartoe schiep Hij alles en daartoe herschept Hij alles.

Zo goed wij allen in Adam verloren zijn (eenheid), zo goed zijn wij die geloven allen in Christus begrepen in de nieuwe mensheid (eenheid). Maar ook in die nieuwe mensheid gaat het niet om mij of om mijn zaligheid, maar om Hém.

Een andere boodschap heb ik in de Bijbel niet kunnen horen, en ik meen toch goed geluisterd te hebben.

De Geest Gods zweefde over de wateren om de schepping voor God klaar te maken. Diezelfde Geest werkt nu weer (ongezien vaak) om de herschepping voor God klaar te maken op de dag van Zijn Zoon.

Wij komen er niet uit, als wij een gesprek beginnen over wat de wetenschap ontdekt heeft ten aanzien van de schepping en wat de bijbel aan gegevens verstrekt.. Natuurlijk komen er dan botsingen. Toen de bijbel geschreven werd waren er geen computers en geen vliegtuigen en geen atoomsplitsingen en geen brainwashing. Maar er waren wel filosofen, — de mensen hielden zich wel bezig met de levensvragen. Het doel van het leven — in hoeverre de samenleving dan ook gevorderd was — heeft de mens van nature van het begin af beziggehouden. En is dat niet juist wat de bijbel ons opdringt? Is niet een man als Job daar intensief mee bezig geweest, — een man die in de tijd van Abraham geleefd moet hebben?

Wij moeten luisteren, gespannen luisteren. Naar wat Gód bedoelt. Hij wilde Zichzelf terugvinden in Zijn schepping. En dat wil Hij nóg. Daar gaat Zijn liefde naar uit. In die schepping zag Hij Zichzelf. Om omdat Hij dit wil, zond Hij Zijn Zoon.

Of [illegible]ede dan alle vragen beantwoord zijn? Integendeel. Wat er ook van de voorspellingen van Orwell of van Ehrlich of van wie ook uitkomen mag, wij kunnen verwachten, dat de botsingen tussen geloof en wetenschap zullen toenemen. Als daarbij dan de bijbel maar voor ons blijft de openbaring van God, met een eigen autoriteit. En als ons geloof in die bijbel dan maar niet staat of valt met nieuwe historische of wetenschappelijke gegevens.

Eerlijk gezegd gevoelen wij ons niet helemaal rustig, als men ons zegt, dat "de kern van de boodschap, het eigenlijke Woord Gods veel meer dan vroeger moet worden 'los gepeld'. Wie zal dat "pellen" doen, en wie zal uitmaken wat wel en wat niet het "eigenlijke Woord Gods" is?

We luisteren graag met de progressief-gereformeerde mee naar de stem van God. Dan hoor ik ook wat Jezus zei: .... de satan heeft verlangd u te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken."

D.F.

CANADESE WINTER IN NEDERLAND?

De zware sneeuwval in het noorden van Nederland brengt vooral de Spoorwegen in moeilijkheden. In de buurt van Leeuwarden zijn militairen bezig met het schoonbranden van wissels.

Ziekte of Zonde?

Onlangs stond met vette letters in Hamilton's dagblad **Spectator** te lezen: Wife Kisses Husband Who Tries to Kill Her. Daar staat men toch van te kijken! Haar man — iemand met dr. voor zijn naam — had vier jaar geleden ook al een poging gedaan om zijn eerste vrouw, die een jaar na de aanslag een natuurlijke dood is gestorven, van het leven te beroven. Hoe kan men zo'n man nu nog liefde betonen? De rechter heeft hem schuldig verklaard, maar zijn tweede vrouw beweerde dat hij onschuldig is. Het dagblad verstrekte verder geen inlichtingen over de motieven van de aanslag, maar u zult wel een vermoeden hebben: hij is een zieke man. Dat is immers tegenwoordig het excuus? Misdadigers zijn zieke mensen en worden na enkele jaren in een inrichting te zijn verpleegd weer op vrije voeten gesteld om hun 'misdadenbedrijf' voort te zetten. Over **zonde** wordt niet gerept.

Wij snijden hier een moeilijk probleem aan, waarover in het algemeen onder ons veel onkunde bestaat. Ook veel verontwaardiging. Want de misdaad breekt overal uit — New York, Los Angeles, Toronto, Amsterdam en noem maar op. Laat men die lui achter slot en grendel zetten, dan ben je er in eens van af, zo oordeelt 'men'. Dit is een doeltreffende oplossing. Maar is het verantwoord zo met het probleem af te rekenen? Er gebeuren per jaar enorm veel autoongelukken, maar zeggen we nu: "Produceer geen auto's meer om verkeersongevallen te voorkomen"? Dit zou de meest effectieve oplossing zijn. U begrijpt echter wel, dit kan niet doorgaan, ook al worden de auto's door dit vernederende voorstel psychisch niet gedeukt. Wanneer het echter om mensen gaat — beelddragers Gods! — dan mogen we niet met goedkope oplossingen komen; zelfs al nemen we met omslachtiger oplossingen zekere risico's.

Misdadigers zijn er altijd al geweest. Kain was de eerste moordenaar en sindsdien heeft de mensheid met de misdaad moeten leven. Egyptenaren, Chinezen, Grieken en Romeinen hebben zich beziggehouden met het berechten van misdadigers. Veelal was de uitvoering van de straffen een ruwe bezigheid. Van verzachtende omstandigheden was meestal geen sprake. Sommige volkeren maakten onderscheid tussen toerekenbare en ontoerekenbare misdadigers, maar zelden leest men dat psychologische afwijkingen in acht werden genomen. Men wist in die tijd ook nog weinig van de psychologische gesteldheid van de mens af. Ook het Christendom heeft daarin weinig verandering gebracht. Zoals bij vele andere godsdiensten, beschouwden de christenen zwakzinnigheid als het werk van de duivel. En gratie voor de duivel was er niet bij.

Aangezien in de middeleeuwen de theologie elke vorm van wetenschap beheerste, werden de rechterlijke en medische maatstaven afgemeten naar gangbare theologische begrippen. Deze onjuiste opvatting over geestesziekten heeft dan ook veel ellende teweeggebracht. Toen de andere wetenschappen eenmaal uit het diensthuis van de theologie waren geleid, konden deze zich meer op een wetenschappelijk verantwoorde wijze ontwikkelen. Jammer genoeg werd met het opzij schuiven van de bijbel als juridisch en medisch handboek ook de bijbelse waarheden over de mens, zonde en genade naar de rommelzolder verwezen en door andere, meer 'verlichte' ideeën vervangen. In de tijd van de franse revolutie b.v., geloofde men stellig dat het bouwen van scholen de gevangenissen op den duur overbodig zou maken. De uitdrukking: kennis is macht, behelst dezelfde gedachte. Immers redelijke en ontwikkelde mensen hoeden zich voor het begaan van misdaden. Anderen beweerden dat het plegen van misdaden het gevolg is van een verkeerde omgeving waarin men leeft. Achterbuurten zijn de broedplaatsen van diefstal. Armoede veroorzaakt degeneratie. Indien ouders hun kinderen geen goed voorbeeld geven, hoe zullen ze ooit als beschaafde burgers de maatschappij ingaan? Sommigen beweerden dat biologische factoren een rol speelden, b.v. erfelijkheid. Naar deze maatstaven werd nu het recht uitgeoefend en straffen opgelegd. Is het mogelijk bij dergelijke principes een moordenaar, die uit een "verkeerd nest" komt, schuldig te verklaren? Welke misdadiger is dan ooit toerekenbaar? En de zonde dan?

Voor we aan het beantwoorden van deze vraag toekomen, moeten we eerst enkele opmerkingen maken over de ontwikkeling van de psychologie, de wetenschap die zich met de geest bezighoudt. Wat gaat er in de mens om? Wat denkt hij? Wat zijn zijn gevoelens? Welke gedachten heeft hij zich gevormd omtrent de wereld waarin hij leeft? Daar gaat het, eenvoudig gezegd, in de psychologie om.

(Vervolg op pag. 2)

Ziekte en Zonde

(Vervolg van pag. 1)

Het lichaam kan ziek zijn, maar de geest kan ook ziek zijn. En zoals er verschillende lichamelijke ziekten zijn, zo is er ook onderscheid in geesteszieken. Wij mogen alle mensen met een psychische afwijking niet over één kam scheren. Dan zou men de grootste brokken maken. Er is onderscheid waarmee men terdege rekening moet houden ook wanneer het misdadigers betreft en de berechting in het geding is. Samenwerking tussen rechters en psychologen is daarom een vereiste.

Wij willen op twee groepen van geesteszieken attent maken, n.l. de schizofrenieën en de psychopathieën.

Het woord schizofrenie stamt van twee griekse woorden: splijten en zieleleven. Personen die aan een dergelijke ziekte lijden leven een gespleten bestaan. Bij dergelijke patienten fungeert de samenwerking tussen denken, gevoelen en handelen niet meer. Stoornissen in de gehele persoonlijkheid treden op, waarvan gevoelsverarming en eenzelvigheid de meest opvallende verschijnselen zijn. Men vervreemdt geheel van het leven. Deze ziekte openbaart zich soms langzaam. Iemand kan een uitstekende student zijn die plotseling aan het studeren de brui geeft. Hij interesseert zich nergens meer voor, zodat men hem van luiheid beschuldigt. Soms horen dergelijke personen stemmen of beeldt men zich van alles in. De ziekte gaat veelal ook gepaard met de zonderlingste denkbeelden, hallucinaties genoemd. Iemand die hallucineert neemt met volkomen zekerheid iets waar, dat niet aanwezig is. Hij is niet van het niet aanwezig-zijn te overtuigen. Om slechts één voorbeeld te noemen. Een zekere Philip Young vermoordde twee jonge meisjes. Waarom? Zijn vrouw vertelde dat haar man werd gekweld door de gedachte spoedig te sterven, zodat zijn vrouw spoedig na zijn dood zou hertrouwen. Bovendien dacht hij dat zijn vrouw nog steeds 18 jaar oud was en zijn kinderen nog niet volwassen waren. Waarschijnlijk zag hij de twee vermoorde meisjes aan voor zijn schoondochter en zijn "18-jarige" vrouw.

In het geval van die vrouw die haar man kuste in het gerechtsgebouw, is het mogelijk dat haar man tot de genoemde groep geesteszieken behoort. Daarom oordeelde zij dat haar man niet aansprakelijk kon worden gesteld voor zijn daden, hoe vreselijk die op zich zelf ook zijn. Het krantenbericht zegt echter niet voldoende om deze uitleg te rechtvaardigen, maar het is toch niet uitgesloten. Dat de rechter hem toch schuldig verklaarde, bewijst nog niet, zoals wij in ons tweede artikel zullen zien, dat de man niet tot de geesteszieken gerekend mag worden.

De tweede groep, de psychopaten, is een gevarieerde groep. Dat maakt het meteen zo moeilijk. Psychopaat is een verzamelnaam, waaronder vele toestanden worden samengebracht. Iemand heeft dan ook gezegd dat "psychopath is merely a 'wastebasket' classification"' Toch kan men, volgens de Christelijke Encyclopedie de ziekte als volgt omschrijven.

> "Psychopathische persoonlijkheden, die aan hun abnormaliteit lijden en onder wier abnormaliteit de gemeenschap lijdt. Het zijn de mensen die door hun karakter vrijwel in iedere levenssituatie en vrijwel onder alle omstandigheden in innerlijke of uiterlijke conflicten geraken. De strafrechter verstaat onder het begrip psychopaat alles wat niet duidelijk krankzinnig en toch ook niet gezond of normaal is."

Ongetwijfeld zijn er eveneens misdadigers wier karakter verkeerd is en daarom misdaden begaan. Zij worden gedreven door verkeerde begeerten of zijn vervuld met haat en afgunst.

Toch blijkt uit de korte samenvatting, dat het verband tussen zonde en misdaad nog niet zo'n eenvoudige zaak is. In elk geval niet zo eenvoudig om nu maar iedere misdadiger zonder meer achter slot en grendel te zetten; een 'oplossing' die wij toch moeilijk met ons geloof in overeenstemming kunnen brengen. Hiermee verdoezelen wij de werkelijkheid van de zonde niet, evenmin ontkennen wij dat de zonde gestraft moet worden. Maar wel menen wij, dat met de psychologische gesteldheid van de misdadiger rekening moet worden gehouden. Vooral wat de tweede groep, de psychopaten, betreft, geloven wij dat op hun verkeerd gedrag moet worden gewezen. Daarmee is de kous echter niet afgebreid. Wij moeten hen ook helpen om de moeilijkheden, in zover dit mogelijk is, te boven te komen. Wij moeten dus bij de behandeling en berechting van misdadigers ons laten leiden door twee schijnbaar tegenstrijdige, christelijke beginselen: recht en barmhartigheid.

Wij wijzen alle theorieën af, die de werkelijkheid van de zonde loochenen, hoewel wij dankbaar gebruik mogen maken van de inzichten van niet-christelijke rechters en psychologen. Zoals Mozes heel wat kennis heeft opgestoken van de Egyptenaren, zo kunnen wij van niet-christelijke geleerden leren, hoewel wij ons terdege moeten hoeden voor verkeerde grondgedachten.

Laten we hopen dat vele jongeren onder ons psychologie of rechten gaan studeren, niet alleen ten gunste van hun bankboekje, maar als een dienst van barmhartigheid aan de maatschappij.

Paul Tameling.

URKER MANNENKOOR

"Hallelujah" — 12" Record

AGAIN AVAILABLE HiFi $4.98

SEE YOUR LOCAL STORE

or

the Importer of ☆ Classical ☆ Sacred ☆ Popular Philips

RECORDS FOR CANADA

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.

10 Golfdown Drive REXDALE, ONTARIO 741-6563

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .

kome maar naar

BRAMPTON,

de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . .
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.

FRANK HARKEMA

REAL ESTATE BROKER

29 McLaughlin Rd. North Brampton, Ont.

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagons reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:		Tussen MONTREAL en:	
Windsor	$ 5.20	Ottawa	$ 2.90
Saint John	$ 18.00	Halifax	$ 15.00
Saskatoon	$ 27.00	Winnipeg	$ 23.00
Calgary	$ 33.00	Edmonton	$ 34.00
Victoria	$ 47.52	Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:		Tussen VANCOUVER en:	
De Pas	$ 9.50	Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 15.00	Edmonton	$ 14.00
Toronto	$ 21.00	Saskatoon	$ 18.00
Vancouver	$ 24.00	Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 34.00	Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiersreisbureau wenden.

CN

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis *
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 335.00

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

* Behoudens Regeringstoestemming.

SPAAR

25¢

op een dozijn eieren

wanneer U een 25 lb. zak

FIVE ROSES BLOEM

koopt.

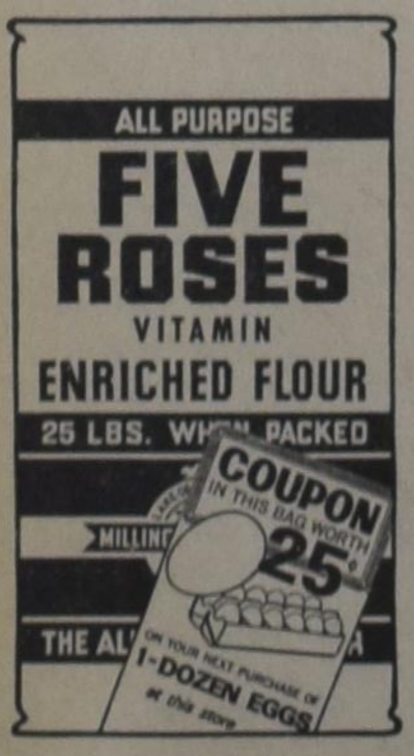

NU! In elke 25 lb. zak Five Roses Bloem vindt U een waardebon die 25¢ korting geeft op de aankoop van een dozijn eieren. Maak direct gebruik van deze speciale aanbieding van Five Roses.

AAN ALLEN DIE NEDERLAND NOG NIET VERGETEN ZIJN

Over enkele weken hoopt "onze" prinses Beatrix te trouwen. Herinnert U zich nog hoe uitgelaten we allen waren toen ze geboren werd?

We hebben een klein comitee opgericht om geld in te zamelen voor een geschenk van haar oude onderdanen in Canada.

Wanneer het U net zo gaat als ons, dat U haar niet vergeten hebt en nooit vergeten zult en haar daar een blijk van geven wilt, dan verzoeken wij U vriendelijk wat geld te zenden aan Mr. J. Kok, 95 Sheppard Ave. West, Willowdale, Ont.

We vragen niet om grote bedragen, we willen liever kunnen zeggen dat het geschenk komt van duizenden Nederlanders in Canada dan dat we zeggen moeten: van enkele Nederlanders in Canada.

J. A. Diening (Nederlandse Courant voor Canada)
D. Farenhorst (Calvinist-Contact)
J. Kok (Importer)
J. K. Overweel (Importer)
Dr. L. Praamsma
M. Grootscholten, S.C.J. (Compass - Onder Ons)
W. G. Warnaar (Pioneer)

LEZERS SCHRIJVEN

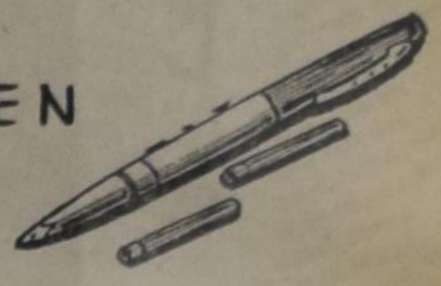

Geachte Heer,

Het Editorial ANARCHIE 2 in Calvinist Contact # 737 over het recente arbeidsconflict in Oshawa, Ont., mist naar mijn gedachte de objectiviteit waardoor Editorials gekenmerkt behoren te zijn.

Ik ben persoonlijk bij het conflict betrokken geweest als lid van een kleine commissie van plaatselijke predikanten die zich aanbood in het conflict te bemiddelen. Wij hebben ons in dat verband moeten verdiepen in de oorzaken die tot het conflict leidden, hebben contact gehad met de unions en met management, en hebben de overtuiging gekregen dat er schuld lag bij alle betrokken partijen, het management, de rechter, en de unions. Naar onze gedachte hebben al deze partijen gehandeld in strijd met de geest van de wet; management en de unions beide hebben ook dingen gedaan die ingaan tegen de letter van de wet.

De houding van de unions was echter een reactie-houding, tegen het onrecht dat naar hun gedachte hun werd aangedaan door management en rechter.

Naar onze overtuiging lag er grotere schuld bij het management dan bij de unions. Management wilde niet praten met de union; pas nadat de provinciale regering er zich mee ging bemoeien bewilligde dit management er in om te onderhandelen met de union. De moeilijkheden waren toen ook spoedig tot een oplossing gebracht. Maar dat dit resultaat bereikt werd na een betreurenswaardig conflict was niet de schuld van de union, maar van Times management.

Omdat er schuld lag bij alle partijen heeft naar onze gedachte de regering verstandig gehandeld door niet de toevlucht te nemen tot geweld; dat geweld zou alleen de unions getroffen hebben, en niet het management, dat niet minder schuldig was dan de unions. En gezien in dat licht zou de regering ook onrecht hebben gepleegd indien het de politie-macht had ingeschakeld om het verzet van de unions te breken. Dat werd zo aangevoeld door de plaatselijke politiemacht en ook door bijv. de brandweerdienst, die ook het besluit nam dat zij zich niet zou lenen voor diensten tegen de unions.

Wij hebben hier grote waardering voor de regering die de moeilijkheden niet vergroot heeft door geweld te gebruiken, maar op een effectieve manier haar morele gezag heeft laten gelden.

Dus ANARCHIE IN OSHAWA? Ja, tot op zekere hoogte inderdaad. Maar niet, zoals de indruk in het Editorial wordt gewekt, alleen aan de kant van de unions, en de politie. Maar allereerst bij het management van de krant.

God zij gedankt dat het onrecht niet bestreden werd met het zwaard, maar met wijsheid en begrip. Daar ligt vast nog wel een lesje in voor ons, "stoere" calvinisten.

Rev. D. N. Habermehl,
393 Orange Crescent,
Oshawa, Ont.

School and Church Budget Envelopes

•

YEARBOOKS of the Christian Reformed Church

•

Mail in your orders NOW!!
"The sooner the better"

SPEELMANS Bookhouse Ltd.

and

PRO REGE Publishing Co.

10 Golfdown Drive
REXDALE (ONT.)
741-6563

The Huguenot Cross

A symbol of our Protestant faith!

A perfect gift for those making profession of faith. An ornament of true beauty. Proceeds for Christian School and ARSS.

Ask your local representative or write

Huguenot Cross Canada
P.O. Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Wat denkt U ervan?

In ons vorig nummer waren wij niet veel verder gekomen dan een korte bespreking van de antwoorden op de eerste twee vragen. Wij willen nu verder gaan met het bespreken van de antwoorden op de vragen inzake het verschil tussen de eerste en de tweede kerkdienst en mogelijke wensen over de liturgie. En hiermede raken wij nu eigenlijk het hart van ons hele onderwerp.

Het is zeer opvallend dat vrijwel allen die ons hebben geschreven geen verschil zien tussen de eerste en de tweede kerkdienst. Wij bedoelen nu het essentiële in die twee diensten. Verschillende lezers hebben wel opgemerkt dat in de morgen meestal over een tekst wordt gepreekt en in de tweede dienst uit de catechismus, of dat er verschil is in opkomst van de gemeente. Maar daar was het ons niet om te doen, toen wij de vragen formuleerden. Wij komen hierop straks terug.

Eveneens opvallend is het feit, dat hoewel de meeste lezers geen verschil zien tussen de twee diensten, uit vrijwel alle brieven toch een zeker gemis blijkt. Wij laten enkele schrijvers aan het woord, die blijkbaar niet alleen voor zich zelf spreken doch tevens de mening van vele anderen weergeven:

"Wij zouden samen het Onze Vader kunnen bidden."

"De gevoelens wat ons geloof betreft worden te weinig geuit. De kinderen konden er ook aan deelnemen."

"Ik zag gaarne dat de offerdankzegging voor de preekstoel weer verdween."

"De morgendienst is historisch EREdienst, de middag- of avonddienst LEERdienst. Ik acht het daarom niet een schokkende ongehoorzaamheid wanneer ik ter verrijking van mijn kennis en inzicht eens naar een andere kerk ga, daar ik de catechismus al zo'n vijftig maal heb horen behandelen."

"Liturgie kunnen we wel dromen. Er is niet voldoende attentie, medewerking der gemeente."

"Wij zouden meer gebruik moeten maken van die een of ander muziekinstrument bespelen. Onze diensten zijn te saai."

"Ik zou graag de dag zien, waarin we aktief deelnemen."

Hieruit blijkt dat men over het algemeen onvoldaan is. Men voelt wel dat het niet geheel is zoals het zou moeten zijn, en men wil wel graag verbetering aanbrengen, maar het is moeilijk om de vinger op de zwakke plek te leggen. Wàt missen we nu precies?

Er zijn ook brieven waarin duidelijk uitkomt, dat sommigen alle nadruk leggen op de morgendienst en de tweede dienst van minder belang achten. Eén onzer briefschrijvers drukt zich als volgt uit:

"De morgendienst vind ik de hoofdmaaltijd, de tweede dienst beschouw ik als een toetje, je kunt het opeten of laten staan, het doet geen schade aan je gezondheid."

Zoals reeds gezegd beklagen verscheidene schrijvers zich er over, dat de tweede diensten veel minder zijn bezocht dan de morgendiensten. Met dit probleem wordt overigens al jaren geworsteld. Men heeft commissies benoemd om deze situatie te bestuderen en men heeft enquêtes gehouden, maar het schijnt moeilijk te zijn de juiste maatregelen te vinden om hierin verbetering te brengn.

Wat men ook over deze discussie in ons blad moge denken, het komt ons voor dat de moeite en tijd die velen genomen hebben om ons te schrijven rijkelijk beloond zou zijn indien wij op dit punt een positieve bijdrage zouden kunnen leveren. Er was nl. één brief waarin o.i. op duidelijke wijze het verschil zowel als de eenheid tussen de twee diensten wordt weergegeven. Onze korrespondent schrijft:

"In de morgendienst spreekt de Bruidegom tot Zijn bruid en in de tweede dienst, wanneer er uit de catechismue gepreekt wordt, antwoord de bruid haar Bruidegom".

Hiermede heeft onze korrespondent ons gebracht op het vlak waar we wezen moeten. Jammer dat dit inzicht grotendeels verloren is geraakt. Wij denken nu aan de brief die wij in ons vorig nummer aanhaalden waarin een lezer of lezeres schreef dat hij of zij het moeilijk vindt om de eerste preek vast te houden als later op de dag een tweede preek wordt beluisterd. Of hebt U uzelf er nooit op betrapt dat U 's zondagsavonds Uw hersens op de proef moet stellen wanneer U de preek die U in de morgen hebt gehoord zich weer duidelijk moet herinneren? En dat is dan nog slechts één zijde. De andere zijde is dat wij van de predikant verwachten (en terecht) dat hij in de tweede dienst met hetzelfde élan het Woord verkondigt als in de eerste dienst. Eén onzer lezers drukte zich aldus uit:

'Natuurlijk zingen we, we lezen uit de Bijbel (ik bedoel de dominee), wij bidden (ook de dominee), we belijden ons geloof of we maken elkaar attent op de tien geboden (ook dat doet de dominee) en we onderzoeken Gods Woord (dit wordt voor ons gedaan door de dominee)."

Wanneer wij zeggen dat de predikant in de tweede dienst met hetzelfde élan het Woord bedienen moet, dan is dat omdat het de bediening van het Wóórd is. Iedere predikant met het juiste ambtsbesef zal dit onmiddellijk toestemmen. Het lijkt ons echter een schier bovenmenselijke taak om tweemaal per zondag op zulk een wijze het Woord te bedienen. Bovendien moet de man praktisch alles doen in een dienst.

Dit laatste is usance geworden, maar wij hebben in verschillende brieven tussen de regels door duidelijk kunnen lezen dat men hiermede allerminst tevreden is. Iemand schreef:

"De dubbele functie van dienaar des Woords én voorganger komt niet meer tot uitdrukking en het valt ernstig te betwijfelen of men nog wel beseft, dat de predikant op de kansel beurtelings mond der gemeente en mond des Heren is."

Of het juist is dat een predikant deze dubbele functie vervult is een open vraag. We konstateren nu slechts het feit dàt hij het doet. Er wordt nogal eens geklaagd, dat de gemeente onmondig is of althans niet voldoende wordt gehoord. Daarbij wordt dan doorgaans in de eerste plaats gedacht aan stemmen in de gemeentevergaderingen. Wij menen echter (en de verschillende brieven hebben ons in deze mening versterkt) dat over het algemeen de gemeente veel te onmondig is in de *godsdienstoefeningen.*

Meer dan één lezer heeft erop gewezen dat de morgendiensten oorspronkelijk erediensten waren, terwijl de tweede dienst dan een leerdienst was.

Hoe dit ook precies geweest moge zijn, het is in de meeste kerken te doen gebruikelijk dat in de morgen de wet wordt gelezen en dat de predikant een vrije tekstkeuze heeft. In de tweede dienst wordt dan de geloofsbelijdenis gelezen terwijl veelal uit de catechismus

wordt gepreekt. Deze methode wijst in een bepaalde richting. De catechismus immers is niet alleen leerboek maar is ook belijdenis. Er is dus alle reden om in de morgendienst de nadruk te leggen op het spreken Gods en in de tweede dienst op het weerwoord van de gemeente. Zoals het nu is, staan de diensten veelal los van elkaar. Waarom eigenlijk? Gaan wij niet veel te nonchalant om met onze godsdienstoefeningen? Zijn wij niet te gauw tevreden? Een lezer schrijft ons:

"Naar mijn mening kan er geen verschil zijn tussen morgen- en avonddienst als elke dienst maar waarlijk dienst des Woords is."

En een ander schrijft:

"Ik moet bekennen dat ik vrij conservatief ben en niet veel behoefte gevoel aan verandering."

Nu geven wij onmiddellijk toe, dat men niet moet gaan veranderen ter wille van de verandering. Maar de gedachte mag ons toch wel bezig houden dat (om met een hiervoor genoemde lezer te spreken) de bruid vrijwel niet aan het woord komt. Daarbij zien we de gemeentezang niet over het hoofd, maar het is dan ook feitelijk alleen in het zingen dat de gemeente tot werkelijke aktiviteit komt.

Wij haken nog even aan de beeldspraak vast, die overigens geheel bijbels is. Kerkdiensten zijn inderdaad ontmoetingen tussen de Bruidegom en Zijn bruid. De vraag is daarom gewettigd of het wel ge-

(Vervolg op pag. 6)

VOORBEREIDING

Hun harten voelden zij als boeken
in God's geduchte hand gelegd
En wisten, dat Hij al hun slecht
Gedrag gerecht zou onderzoeken.

Zij lazen bang en hunk'rend mee
En zagen wat Zijn vingers wezen.
Was er niets goed? Hun schaamte en vrezen
Groeiden tot een verschroeiend wee.

God had de boeken dicht gedaan
En zou het grote vonnis spreken.
Toen dorst hun stem de stilte breken:
O Here Jezus, neem ons aan!

En 't bonzend hart, dat ze in zich vonden
Was vlekkeloos en zonder zonden.

WILLEM DE MERODE

WAAROM REIST U BIJ VOORKEUR PER HOLLAND-AMERIKA LIJN?

Wij denken dat het is omdat:
1. U kunt kiezen uit meer dan vijftig afvaarten naar Rotterdam (vanuit Montreal en New York tesamen zijn er dit jaar precies 53).
2. U kunt rekenen op goede Hollandse maaltijden, attente Hollandse bediening, Hollands amusement en natuurlijk Hollandse medepassagiers.
3. U kunt genieten van een heerlijke ontspannende zeereis, wat U zou missen als U ging vliegen; bovendien kunt U per schip 275 lbs. bagage per persoon gratis meenemen.
4. ... de namen s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, MAASDAM, RYNDAM en m.s. PRINSES MARGRIET toch eigenlijk voor zichzelf spreken!

Eerstvolgende afvaarten: van Halifax 7 maart, van Quebec 2 april, van Montreal/Quebec 28 april, 20 mei, enz.

Vanuit New York: te veel om op te noemen. Raadpleeg Uw reisbureau!

VAAR MET EEN "HAPPY SHIP"
VAN MONTREAL/QUEBEC OF NEW YORK NAAR IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, HOLLAND, DUITSLAND

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL – TORONTO – CALGARY – VANCOUVER
Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd., Gen.-Agent

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Kunt U dit nieuwe woord zeggen?
Probeer het eens

OMSIP

Het is mogelijk het belangrijkste nieuwe woord dat een inwoner van Ontario dit jaar zal leren. Het duidt het "Ontario Medical Services Insurance Plan" aan dat Uw doktersrekeningen voor U wil betalen. Jawel, voor U en Uw gezinsleden!

Het geeft niet hoe weinig geld U hebt, hoe gezond of ziek U bent, of wat Uw leeftijd is. Het geeft niet eens of U al dan niet een "Canadian Citizen" bent — U kunt Nederlander gebleven zijn en toch kunnen Uw doktersrekeningen door de OMSIP worden voldaan. Iedereen zonder verzekering tegen dokterskosten kan deelnemen. Hulp bij premiebetaling kan verleend worden aan alleenstaanden en gezinnen met laag inkomen.

Meldt U vóór 1 mei as. aan om vanaf 1 juli 1966 verzekerd te zijn. Volledige inlichtingen en aanmeldingsformulieren zijn gratis bij elk bankfiliaal verkrijgbaar.

OMSIP

ONTARIO MEDICAL SERVICES INSURANCE PLAN

Nog eenmaal A.R.S.S.

Voorlopig het einde van de discussie in C.C.

Hieronder laten wij nog enkele verkorte reacties volgen op de discussie rond de A.R.S.S., maar daarna doen wij er voorlopig het zwijgen aan toe. Wij beseffen, dat niet iedereen de gedachtenwisseling heeft gewaardeerd. Laten wij er aan toe mogen voegen, dat het voor de redaktie evenmin een onverdeeld genoegen is geweest. Doch, zoals wij reeds eerder schreven, wij hebben de discussie niet direct willen onderbreken om daardoor te voorkomen, dat meningsverschillen zouden uitgroeien tot verwijdering. Of wij daarin geslaagd zijn is ons niet bekend. Maar nu is het aan de betrokkenen om van de verschillende inzichten profijt te trekken. Red.

De A.R.S.S. in de belangstelling

Zoals het opschrift vermeldt staat de A.R.S.S. weer midden in de belangstelling. Maar meestal zijn het gevechten dat de vonken er af spatten. En dan wordt als voornaamste reden aangevoerd, dat de Educational Creed voor de butcher en de bakker te moeilijk is. Nu, ik behoor ook tot die categorie. En als u mij vraagt (en dan geloof ik dat er duizenden zijn die het met me eens zijn), u behoeft het voor ons niet te veranderen. Wij zijn de contribuanten, vroeger in Holland en nu hier. En de dominees, dat zijn de leden en die begrijpen het wel. En als ik lid wil worden dan kan dat ook.

Een groot aantal contribuanten en een klein aantal leden. Zo was het in Holland en zo is het hier. Maakt u zich niet zo druk over het volk, die wensen geen drukte en geen strijd, maar alleen een gehoorzaam wandelen in Gods geboden. En dat is gezamenlijk optrekken voor de A.R.S.S. Hoe kan iemand ijveren voor de Chr. School en de C.L.A. en de A.R.S.S. in de kou laten staan? Is het Koninkrijk Gods misschien verdeeld in vakjes? De één voor dit en de ander voor iets anders? Niet: ik ben van Ds. Hart en ik van Van Harmelen en ik van Van Andel. Nee, wij zijn allen van Christus. Dat moet vooróp. En nu zou ik u één ding willen vragen, Ds. Hart en Ds. Van Harmelen en alle predikanten die aan de kant staan, ga naar het bestuur van de A.R.S.S. en spreek met hen in oprechte broederlijke liefde en probeer hetgeen u bezwaart op te lossen en dan geloof ik dat u gehoor zult vinden. Daar zult u nooit spijt van hebben en dan zal er blijdschap zijn in de hemel dat een groep vooraanstaande mensen elkaar heeft gevonden en dan zal het vrome volk (waaronder de butcher en de baker) in u verheugd, huppelen van zielevreugd.

Een lezer.

Hoe lang nog?

We weten al lang dat de Ds. niet gelijk over de opzet van de A.R.S.S. denken, maar waarom moet dat telkens weer naar voren gebracht worden. Ik vind het jammer dat Calv. Contact zich tot telkens weer als spreekbuis laat gebruiken, want deze manier is naar mijn mening niet welgevoegelijk, maar ook doelbewust afbrekend. Het is toch hoop ik niet zo met Calv. Contact gesteld, dat de Ds. en de A.R.S.S. het blad vol moeten maken, en ik hoop en velen met mij, dat er door de Ds. en door Calv. Contact een punt achter de kibbelarijen gezet wordt. Elke zondag wordt ons door de Ds. de wet des Heren voorgelezen, waar *Liefde* de hoofdsom is; laten we daar allemaal en ook de dominees goed naar luisteren, dan vliegt het schaamrood ons naar de kaken.

H. Riepma.

Is screening nodig voor de A.R.S.S.?

Is de band met "Calvin" in gevaar? Is de liefde en trouw voor "Calvin", bij b.v. Rev. K. Hart van een ander gehalte dan die van mij, omdat een van zijn zoons naar Westminster Seminary ging inplaats van Calvin Seminary? Ik geloof het niet.

Onze jongens zijn in gevaar aan de universiteiten hier en in de U.S. en die moeten met Gods hulp en om Gods wil geholpen worden. Dit wordt ook door broeders erkend die bezwaar hebben tegen screening. Zijn er dan echt *principiële bezwaren* tegen screening zoals bij de A.R.S.S.?

In een vereniging van Dorpsbelang werd de aanleg van een nieuwe straat besproken. Ten laatste zei de voorzitter: "Laten we ook oude Jacob horen wat hij er van denkt." Deze antwoordde: "met Gods zegen zal het best gaan," waarop de voorzitter zei: "Je moet God buiten spel laten". "Dan speel ik niet mee," was Jacobs bescheid.

God buiten spel laten was het criterium. Dat is bij de screening niet het geval. Of is dat te simpel voorgesteld? Ook Zeer eerw. en of Hooggel. Broeders zijn zwakke en zondige mensjes die alleen van genade moeten leven en behoeven zich heus niet te schamen voor screening.

Volgens eigen getuigenis is het werk van de A.R.S.S. goed en nodig.

Afval begint meestal van bovenaf in de geschiedenis.

P. Hamstra.

Wat hapert er in de A.R.S.S.

Mijnheer de Redakteur,

Met belangstelling heb ik de discussie over de A.R.S.S. in Uw blad gevolgd.

Welnu, ik ben ook een A.R.S.S.-er, — en een toegewijd lid. Ik ben lid vanaf de oprichting. Ik heb de vereniging gediend als voorzitter, als secretaris, en als penningmeester.

Toch heb ik onlangs bedankt als bestuurslid, omdat ik meen dat de vereniging een verkeerde koers vaart. Ik besef, dat bedanken als bestuurslid alleen niet voldoende is en daarom heb ik een brief geschreven aan alle leden. Hierin heb ik mijn motieven uiteengezet.

Deze motieven raken op vele punten Rev. Van Andel's artikelen en daarom zou ik zeer in het kort enkele opmerkingen willen maken.

De beweging, die de A.R.S.S. voorstaat, is mijns inziens in groot gevaar. Het oorspronkelijke doel van de vereniging was de stichting van een christelijke universiteit op bijbelse grondslag.

Enkele jaren na de oprichting constateerde ik reeds een afwijking van dit doel. Het zogenaamde "St. Catharines-rapport" vermeldde: "the policy of promotion of the ARSS should be done especially through its services." Daartegen had ik reeds bezwaren. Naast de "services" (Unionville, teachers' conferences, publikaties, studentenclubs, etc.) meende ik, dat door direkte propaganda onze getrouwe mensen achter de beweging moesten worden gebracht. Plannen daarvoor werden wel ontworpen en rapporten opgesteld, maar het bestuur heeft er nimmer naar gehandeld. Ik zie de behoefte aan de "services" wel, maar als we ooit een christeli ke universiteit willen hebben, hebben wij de duizenden getrouwe mensen nodig.

Een aktie, als door mij voorgestaan, bleef weloverwogen achter. Leidinggevende figuren in de board wilden de A.R.S.S. niet tot een volksbeweging (zoals de Vrije Universiteit) doen uitgroeien. Door middel van conferenties en lezingen wilden zij de studenten en onderwijzers beïnvloeden, met als resultaat dat "het volk" kon worden geleid. Dus geen beweging van de grond op, waarbij leden hun verantwoordelijkheid doen gelden, maar een beweging van boven af met een bestuur dat zichzelf een taak voorschrijft. Dit wordt dan gedaan op grond van een m.i. onjuist begrip van het ambt der gelovigen en een onjuist begrip van ambtsverbijzondering.

Daartegenover ben ik van mening, dat mensen, die trouw willen zijn aan het gereformeerd beginsel, bij voorbaat van hun verantwoordelijkheid worden uitgesloten.

Daartoe heeft het bestuur van de A.R.S.S. m.i. geen recht. God heeft ons allen een taak gegeven, een ieder in het bijzonder. Het bestuur van de A.R.S.S. meent echter dat zij (de "trustees") door God geroepen zijn tot volledige zeggenschap over de beweging. Omdat dit bestuur dit meent, is er geen band tussen leiders en volk. Het volk komt niet achter zulke leiders aan. Temeer niet, omdat de A.R.S.S. zich almeer ontwikkelt als een verlengstuk van de Groen van Prinsterer club in Grand Rapids, of als een groepering van hen die de Wijsbegeerte der Wetsidee aanhangen, zoals deze zich op dit continent heeft ontwikkeld. Deze beide laatsten hebben hun recht van bestaan wel, maar mogen zich niet opwerpen als rechthebbenden op de A.R.S.S. Er zijn vele goed-gereformeerde christenen, die niet de W. der W. onderschrijven. Doch voor hen is de A.R.S.S. momenteel "a closed shop".

Ik vrees dat Rev. Van Andel in Calvinist-Contact het punt waar het om gaat, gemist heeft. Het gaat er niet om of van de vijf "Screening stations" er enkele zijn vervallen. Het gaat er om dat iemand, die de statuten met zijn handtekening onderschrijft (en daarvoor dus verantwoordelijk is) toch nog niet wordt vertrouwd. Leden hebben net zoveel (of net zo min) iets te vertellen in de ontwikkeling van de beweging.

Dat is de grote fout.

Om leiding te geven en beslissingen te nemen moet men het "bijzondere inzicht" hebben, want dit bijzondere inzicht zou dan de beweging vrijwaren van beginselverzaking. Dit is mijns inziens een grote vergissing. Iemand met goede schriftuurlijke beginselen en met een democratische gedragslijn moet deel kunnen nemen in de A.R.S.S. Bewaring voor afval moeten wij van de Here verwachten.

De resultaten zijn duidelijk zichtbaar. De beweging is nog niet verder gekomen dan "services". Het bestuur bestaat uit jonge (en vaak onervaren) mensen. De beweging heeft geen indruk gemaakt; men mag gehoord hebben van Unionville, men mag de maandelijkse bulletins hebben gezien, maar men heeft nog geen gelegenheid gehad nadere uiteenzettingen van de board te vragen.

Wij hebben misschien 30 of 40 mensen in Canada en de U.S. die begiftigd zijn met het "bijzondere inzicht". Dezelfde mensen hebben de leiding eveneens, direkt of indirekt in Chr. Organisaties. Dit kan gemakkelijk leiden tot een geestelijk dictatorschap. De symptomen zijn reeds merkbaar en Prof. Runner heeft dit genoemd "The integration process within the historical movement". De keuze van sprekers op de conferenties zegt wel iets op dit punt.

In de loop der jaren is veel gerapporteerd en gesproken over het "Institute". Er was echter nimmer geld of moreel support. Nu zal dit instituut er echter komen. Maar er is nog steeds geen geld en geen moreel support. Mr. B. Zijlstra is benoemd, maar volgens mij heeft niet de vereniging, doch hebben 10 of 12 mensen hem benoemd. Hierover heb ik de board enkele vragen gesteld, maar het antwoord moet nog komen. De A.R.S.S. heeft het financieel nog steeds moeilijk, maar voor 1967 is er al een budget klaar van $60.000.

Misschien zal iemand zeggen, dat ik met dit te beweren, de beweging schade aandoe, en dat ik het doel in het oog moet houden. Laat ik dan mogen zeggen, dat ik dit schrijf juist omdat ik het doel voor ogen houd en de zaak mij lief is. Ik ben er echter van overtuigd, dat de zaken in onze hogere onderwijsbeweging niet goed gaan en daarom meen ik te moeten spreken.

Ik zeg niet dat al ons streven op Grand Rapids gericht moet zijn, maar ik meen wel dat wij altijd bereid moeten zijn met Grand Rapids te spreken en samen te werken.

Met dank voor de plaatsing,

Redale, Ont. Peter Speelman

Naar aanleiding van de brief die Mr. Speelman aan de leden van de A.R.S.S. schreef, zond Dr. P. G. Schrotenboer ons het volgende commentaar ter plaatsing. Red.

ANTWOORD

Omdat Mr. Speelman zaken heeft aangeroerd die om opheldering vragen, dank ik de redakteur van Calvinist Contact voor de gelegenheid zijn brief te beantwoorden. Het zal misverstand voorkomen dat anders niet te vermijden is. Nu is het niet mijn bedoeling om ook eens "mijn kant van de zaak" uit te stallen, nog minder wil ik afdoen van het werk dat Mr. Speelman voor de Vereniging gedaan heeft. Daarboven blijf ik hopen dat zijn liefde voor de vereniging niet zal verminderen, maar groeien. Het doel van mijn antwoord is slechts de zaak recht te houden. Ik zit tenslotte al even lang in het bestuur als onze ex-penningmeester, en het is mij moeilijk om in zijn schrijven de ware opzet en betekenis van het werk van de Vereniging terug te vinden. Ik hoop dat het de lezers duidelijk zal worden dat mijn antwoord geen persoonlijke verdediging wil zijn. Nog minder wil ik mijn broeder er mee lasteren, of iemand irriteren met scherpe woorden. Slechts wil ik de zaak van liefde en waarheid bevorderen, en in liefde en waarheid een broederlijke geest verwekken. Laat mij dan iets zeggen over de punten die nu volgen.

1. 'Promotion especially through services.'

Het bestuur heeft altijd veel gevoeld voor de bevordering van ons werk door middel van een direct beroep op getrouwe mensen. Zij was niet, en is niet tegen propaganda onder leiding van een organisator, noch enig andere legitieme promotie. (Waarom zou ze daar op tegen zijn?) De Vereniging is er altijd op uit geweest een zo groot mogelijk aantal mensen de taak van een door God's Woord geleide wetenschap voor te houden.

Maar — en hier zit 'em nu juist de kneep — vijf jaar geleden, nog voor de eerste teachers conferentie, toen er nog slechts twee Christian Perspectives gepubliceerd waren, toen we slechts drie jaarlijkse studie conferenties hadden gehouden, toen de educational creed nog maar pas aangekomen was, zelfs voor dat onze **plannen** voor de ontwikkeling van de Vereniging concreet waren, werden we voor een keuze geplaatst. Wij moesten kiezen of we een persoon zonder academische qualificaties aan zouden stellen, die dan vergaderingen zou beleggen en zó de mensen opwekken tot het oprichten van een **toekomstige** universiteit, zo niet, dan wel of we ons pas begonnen werk door zouden zetten met hulp van vrijwillige krachten.

Toen heeft het bestuur het weloverwogen besluit genomen om, gezien de beperkte financiële middelen, met hulp van vrijwillige krachten onze dienst aan de studenten te vergroten, zodat we ons doel zouden kunnen verwezenlijken nog voor er zelfs een school of instituut kon worden opgericht. Het 'St. Catharines Report' was geen afwijking van het doel van de Vereniging. **Het hield juist de rechte koers op des Koning's weg naar dit doel!**

Toch kan het ook bewezen worden dat wij ons werk willen zien groeien door middel van directe promotie. Hiermee is Mr. Speelman zelf al begonnen toen hij secretaris was. In 1964 stelden wij campaign managers aan om over het gehele land vergaderingen te beleggen. En in 1965 benoemden wij een "development director" die zich dan "full time" bezig zou kunnen houden met het werk dat Mr. Speelman zo nodig achtte. Wij waren allen van mening dat dit werk moest worden gedaan zo gauw als het uitvoerbaar was. Feitelijk hebben we sindsdien al twee keer een development director benoemd. Het spijt ons alleen dat geen van beide zich vrij gevoelde de benoeming te accepteren.

Omdat we de administratiekosten zo gering mogelijk hebben gehouden, kon **het grootste deel van** de contributies en het lidmaatschapgeld worden besteed aan het verschaffen van hulp aan studenten, aan de publicatie van wetenschappelijk materiaal, en aan werk van een Christelijk wetenschappelijke beweging. Wij weten dat honderden van God's kinderen Hem hebben gedankt dat wij in 1965, met zo weinig personeel, in 't geheel meer dan zes volle weken aan Christelijk hoger onderwijs konden geven, waarbij wij meer dan 500 studenten en teachers van dienst konden zijn. Dat was minstens een groei van 100% over het vorige jaar met bijna geen toename van kosten.

Het is geheel onjuist te zeggen dat "de beweging nog niet verder gekomen is dan 'services'. (Hoewel het wel verstaan moet worden dat het verschaffen van deze "services" toch de reden is voor het bestaan van onze Vereniging. Immers, welk ander zouden we hebben dan God te dienen door de dienst die wij Zijn kinderen kunnen bewijzen in Christelijk hoger onderwijs!) Ons ledental is gegroeid tot ongeveer 220, en in de chapters zijn er ongeveer 5 keer zoveel. Sinds de "services" die wij gaven in the 1965 study conferences boekten onze chapters 300 tot 400 leden! Toch blijft het hard nodig dat de gehele Christelijke gemeenschap wordt voorgehouden dat het zich ook buigen mag voor Christus' Koningschap in de wetenschap. Maar daar zijn we het allemaal toch zeker wel mee eens! Wat wij zo juist aantoonden komt dus hier op neer dat wij druk bezig zijn met wat Mr. Speelman een paar jaar geleden zo hard nodig achtte.

2. Het bestuur en de leden.

Het bestuur wil in 't geheel geen "volledige zeggenschap" hebben, noch heeft zij dat ooit gewild. Integendeel, gedurende de laatste jaren heeft het bestuur steeds meer gezocht naar een zinvolle taak voor het groeiende ledental in de Vereniging. Daarom werd er bijvoorbeeld in oktober 1965 een speciale vergadering bijeengeroepen om verscheiden bijzondere zaken te behandelen. Elk voorstel dat het bestuur daar deed werd met grote meerderheid goedgekeurd (meer dan 95%). Reeds enige weken vóór de vergadering waren die voorstellen aan alle leden toegestuurd. Voor een goed inzicht in het handelen van het bestuur moet men daarbij niet vergeten dat een goede zakelijke vergadering noodzakelijkerwijze de deelname vraagt van leden die duizenden mijlen van ons verwijderd zijn. Wij hebben alles in het werk gesteld om dit zo goed mogelijk te doen, en vonden schriftelijke voorstellen en stembriefjes de beste weg. Ook hierin heeft het bestuur altijd geheel gewerkt binnen het raam van de constitutie die in 1963, **met volle goedkeruing van Mr. Speelman,** werd aangenomen. Misschien heeft hij sommige dingen niet zo helder in zijn geheugen omdat hij om gezondheidsredenen en andere verplichtingen verscheidene vergaderingen van het bestuur en Executive Committee miste. Hoe het ook zij, het bestuur heeft onlangs duidelijk verklaard zich de noodzaak van herorganisatie bewust te zijn. Daarmede voelt zij sterk voor het schrappen van de drie handtekeningen voor lidmaatschap. Ook is het bestuur meer en meer van mening dat er één soort lidmaatschap moet komen, namelijk chapter lidmaatschap. Daardoor wordt het mogelijk dat elke chapter via "regional councils" een groter, meer directe invloed kan uitoefenen in de Vereniging (zie ook Calvinist-Contact, Feb. 11, 1966). Een commissie is momenteel druk bezig met het opstellen van voorstellen inzake de nodige veranderingen in de constitutie, die dan aan de leden zullen worden voorgelegd ter beslissing. Nu hebben verscheidene critici van de Vereniging het doel van de chapters over het hoofd gezien. Zij hebben daarom ook niet ingezien dat lidmaatschap in the chapters, hetwelk open staat aan ieder die zich met het doel en de basis van de Vereniging verenigen kan, voor elk de meest direkte manier van deelname is in het werk dat plaatselijk gedaan wordt. Het is ons dan ook volkomen een raadsel hoe iemand de Vereniging kan betitelen als een "closed shop".

3. 'Geestelijk dictatorschap.'

Graag zouden wij willen blijven geloven dat Mr. Speelman de Vereniging blijft liefhebben. Maar als hij gaat spreken van een geestelijk dictatorschap (terwijl wij alleen maar gehoorzaam willen zijn aan de Here in een Vrije Gereformeerde Universiteitsbeweging — een **werk dat nog nooit gelukt is in Noord Amerika** —) wordt het ons wel een beetje moeilijk. Mr. Speelman spreekt van een 'geestelijk dictatorschap' in connectie met personen die een leidende positie hebben in Christelijke organisaties. Het feit dat sommigen van onze Trustees "full time" in dienst zijn van zulke Christelijke organisaties (zoals C.L.A.C.) mag toch zeker niet vertolkt worden als geestelijk dictatorschap? Veel meer moeten wij blij zijn dat zij de Vereniging zo enthousiast steunen. Met ons hebben zij begrepen dat het modern maatschappelijk leven verlost moet worden uit de greep van het ongeloof, dat is: **van het geestelijk dictatorschap** en van de macht van de Boze tot de vrijheid van de verloste kinderen van God!

In verband hiermee noemt Mr. Speelman ook de aanstelling van Mr. Zijlstra. Om nu de zaak recht te houden moet het ook gezegd worden, dat het Bestuur Mr. Zijlstra officieel aangesteld heeft **eerst nadat de leden (95% voor!) deze aanstelling geautoriseerd hadden.** Een bewering, die zoiets, of gelijksoortige handelingen betitelt als dictatorschap moet wel op groot misverstand verusten, want wij durven echt niet te insinueren dat Mr. Speelman met opzet een verkeerde voorstelling geeft van wat het Bestuur samen met de leden besloten heeft. Het is eerder mogelijk dat dit misverstand zijn oorzaak vindt in het feit dat Mr. Speelman niet aanwezig was op die ledenvergadering.

Nu moet het tenslotte ook ronduit gezegd worden dat het niet waar is dat de mensen 'die trouw willen zijn aan het gereformeerde beginsel bij voorbaat worden uitgesloten.' Veel meer vragen wij juist van de mensen dat zij hun zeggenschap beoefenen 'in de ontwikkeling van de Vereniging'.

4. Groen Club en 'special insight'.

Leden van de Groen Club zullen wel verbaasd zijn als ze lezen dat de Vereniging meer en meer een verlengstuk wordt van hun club. Feitelijk is er een onofficiële, warme, band tussen de Federation of Calvinistic University Clubs (waarvan de Groen Club er slechts één is) en de Vereniging. De reden voor deze band is dat beide Groen Club en de Federation de educational creed van de Vereniging onderschrijven. Dit geeft blijk van een geestelijke verwantschap, maar het bewijst niet dat de een de ander ondergeschikt is. De uitdrukking 'special insight' verplaatst, in verkeerde zin, de aandacht van het Woord van God naar ons verstaan van dit Woord. Daarmee wordt de zaak verduisterd. Wij moeten allen, altijd onze aandacht blijven richten op God's heilig Woord.

5. A movement of the people.

Iedereen die de Vereniging liefheeft, wil dat elk kind van God er lid van is, haar steunt, voor haar bidt, en er zijn verantwoordelijkheid in oefent. Maar wij moeten dan toch wel voorzichtig zijn dat we niet het wereldse idee van demokratie met de Bijbelse leer van ambt gaan verwarren.

Eén ding is wel zeker: wij hoeven heus niet op de steun van de mensen te rekenen, zolang men, zonder enige waarheid, blijft beweren dat 'er nog steeds geen geld en geen moreel support is, (de netto winst in 1965 was $4,660.00) of zolang sommigen schromelijk de situatie blijven overdrijven. Wij moeten allen, in volle vrijmoedigheid, en toch ook ootmoedig, blijven verkondigen dat wij Christenen in één geest, één van ziel medestrijden moeten voor het geloof aan het evangelie" (Phil. 1:27).

Mr. Speelman zou ons daarin zeer tot hulp kunnen zijn — en nu misverstanden uit de weg geruimd zijn — zou ik hem persoonlijk, in broederlijke liefde, willen vragen om samen met ons weer te gaan bouwen aan de zaak voor een Wetenschap die door God's Woord wordt geleid.

6. 'Op Grand Rapids gericht.'

Aan het eind van zijn brief zinspeelt Mr. Speelman op onze bereidheid (hij kan toch niet bedoelen dat wij onbereid zijn!) tot samenspreking en samenwerking met anderen die een Reformed Christian University zoeken op te richten. Het bestuur van de vereniging heeft onlangs een statement opgesteld waarin zij haar begrip van de schriftuurlijke richtlijnen voor eenheid in onderwijs uitdrukt. Daarin verduidelijkt zij ook haar relatie tot andere wetenschappelijke instellingen, Calvin College inbegrepen. De lezers van C.C. worden uitgenodigd de Secretariat, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ontario) te schrijven voor een exemplaar van dit schrijven. De bewering dat het bestuur niet samen wil spreken met andere wetenschappelijke instellingen zal dan niet blijken stand te houden.

Tot zover dus mijn antwoord. En, Peter, als er nu nog andere onenigheden of misverstanden zijn, kom dan als je blieft eens praten.

Paul G. Schrotenboer.

De Christian Drama Club

"INTER AMICOS"

van St. Catharines, Ont.

hoopt op te voeren een drama in drie bedrijven, getiteld

Liefde is geen spel

op D.V. zaterdag 26 februari 1966

in the Collegiate Auditorium, Catharine St., St. Catharines, Ont.

Medewerking verlenen de bekende folksingers THE QUADRANTS FOUR.

ZAAL OPEN 7.30 - AANVANG 8 UUR

Toegangsprijs $1.00 voor volwassenen, 75¢ voor personen beneden 16 jaar. KOMT ALLEN

PIET MONDRIAAN

In de Art Gallery te Toronto is momenteel een prachtige tentoonstelling van een bij Nederlanders tamelijk onbekende schilder, t.w. Piet Mondriaan. We willen gaarne iedereen aanraden deze uitgebreide tentoonstelling te gaan zien. Om meer dan één reden.

We hadden het genoegen op de openingsavond aanwezig te zijn. We hebben nog nimmer zoveel mensen tegelijk in een museum gezien. Zeker een paar duizend. Typische Canadese gebeurtenis. Mensen in avondtoilet, o.a. oud-burgemeester Mr. Phillips en zijn vrouw, maar ook mensen in blue jeans. Heel veel jongelui.

De Ambassadeur van Nederland, Zijne Excellentie Lovink, opende de tentoonstelling met een lange en waarschijnlijk interessante toespraak, waar we door de slechte luidsprekerinstallatie bijna niets van konden verstaan. We zagen ook Dr. van Hamel en zijn vrouw, de Nederlandse Consul-Generaal en vele andere vooraanstaande Nederlanders uit de omgeving van Toronto.

Piet Mondriaan is voor ons bijzonder interessant omdat hij de zoon was van een Gereformeerde onderwijzer. Later heeft hij het geloof zijner vaderen de rug toegekeerd en is zijn hele leven zoekende gebleven. Vooral hierom raden we iedereen aan om deze tentoonstelling te gaan zien. Men kan de ontwikkeling in zijn geloofsleven uit zijn schilderijen zien. Zijn eerste schilderijen zijn prachtig. Museumstukken. Blijk gevende van een groot talent. Maar dan gaat hij naar Parijs en verwildert. Eerst schildert hij nog kerken in onnatuurlijke kleuren en bomen die op een nachtmerrie lijken, maar dan gaat hij over op schilderijen die niets dan lijnen, vakken en kleuren zijn. Enkele schilderijen bestaan uit niets dan "kruizen", terwijl alle andere schilderijen ook elkander kruisende lijnen zijn. De wereldse "kunstkenners" spreken van zoeken naar het eeuwige, van vragen als: Wie ben ik, wat doe ik en waar ga ik heen? Maar voor een nuchtere christen is o.i. duidelijk de ontkerstening van een mens uit zijn werk te zien. Verwildering; misschien ook gemakzucht? De schilderijen welke hij eerst maakte kostten hem waarschijnlijk heel wat tijd. Zijn latere werken heeft hij in kortere tijd kunnen maken. Het wonderlijke is dat deze latere schilderijen hem beroemd maakten en waarmede hij kunstenaren over de hele wereld mede beïnvloed heeft. We moeten toegeven dat het origineel was en blijk geeft van veel smaak voor kleuren en gevoel voor verhoudingen, maar we kunnen ons niet voorstellen dat deze schilderijen over honderd jaar nog in een museum zullen hangen. Wel zijn eerste werken. We zijn misschien niet bevoegd om te oordelen? Maar we hebben duizenden schilderijen gezien in practisch alle grote museums in de wereld. In Amerika, Engeland, Frankrijk, Italië, Spanje, Egypte e.a., maar we kunnen ons niet voorstellen dat in deze prachtige verzamelingen van kunst, (die sommigen kerkhoven der kunst noemen) een boogie-woogie van Mondriaan komt te hangen.

OPENING MONDRIAAN TENTOONSTELLING

V.l.n.r. Consul-Generaal Dr. D. A. van Hamel, Mevr. van Hamel, Dr. L. J. F. Wijsenbeek (dir. gemeente museum Den Haag), Mevr. Lovink, Ned. Ambassadeur Dr. A. H. J. Lovink. (Foto Wim van Duyn)

Het zijn prachtige ontwerpen voor theedoeken, tafelkleden of misschien gordijnstoffen en voor beschildering van grote vlakken of vloeren, maar om dit "onvergankelijke" kunst te noemen gaat ons te ver....

Waarom is deze man dan zo beroemd geworden? vraagt U zich misschien af. O.i. omdat hij een kind van zijn tijd is en ook als zodanig schilderde en niet zoals van Meegeren, oude meesters namaakte.

Zoals de moderne muziek schreeuwend is en vaak een verzameling van dissonanten, is zijn schilderij een schreeuwende (maar harmoniërende) kleuren in grote en kleine vakken.

Hij heeft de (wan)smaak van de ontkerstende mens van deze tijd in beeld en kleur gebracht. Bijna alle grote kunstwerken zijn ontstaan uit het in beeld brengen van de verering van de kunstenaar voor zijn schepper of zijn schepping, uit de latere schilderijen merkt U dat Mondriaan God niet lief had en de mens niet bewonderde.... noch de natuur.

We zouden gaarne horen hoe andere Christenen hier over denken en dan bij voorkeur Christenen die beter tot oordelen bevoegd zijn.

Jan Drent.

"RIGHT TO WORK"

Dirksen heeft het weer klaargespeeld

De onvermoeide leider van de Republikeinse Partij in de Senaat, Everett Dirksen van Illinois, heeft 10 februari voor de derde maal de opheffing van de "right to work" wet, de Taft-Hartley Act (14b), kunnen tegenhouden. In 18 staten is deze wet nog van kracht en wordt de werknemer niet gedwongen zich bij een vakvereniging aan te sluiten. Met slechts 16 stemmen werd het debat over deze wet gestaakt zonder tot stemmen over te gaan. De vakverenigingen zullen wel behoorlijk "aangebrand" zijn, want zij hebben alles in het werk gesteld om de afschaffing van de wet te bewerkstelligen. Toch zijn Andrew J. Biemiller en zijn 80 helpers niet in staat geweest om sommige democraten van gedachten te doen veranderen. Zelfs hun dreigement om de Democratische Partij bij de verkiezingen niet behulpzaam te zijn, indien de vakverenigingen hun zin niet zouden krijgen, heeft niet gebaat. Het ziet er naar uit dat de behandeling van deze wet dit jaar niet weer in de Senaat aan de orde zal worden gesteld.

VANAF 1 APRIL 1966
LAGERE LUCHTTARIEVEN*
NAAR AMSTERDAM

21-Daagse Excursie Economy
Tarieven van:

Montreal	$335.
Toronto/Hamilton	$381.
Winnipeg	$461.
Calgary/Edmonton	$535.
Vancouver	$575.

Meer dan Dagelijkse KLM vluchten tussen Canada en Europa

Vraag Uw reisbureau hoe U Uw voordeel kunt trekken uit de volgende KLM "Plus Points":

- **Vlieg nu naar Nederland, betaal later.**
- **Betaal hier voor de reis van familie of vrienden naar Canada. De KLM reikt de biljetten in Nederland uit.**

* *Behoudens regeringstoestemming*

Afdeling Reisinlichtingen,
KLM Royal Dutch Air Lines,
635 Dorchester Blvd. West,
MONTREAL, Quebec.

Stuur mij s.v.p. de volgende brochures:
.... KLM's Pay-Later Plan
.... Good Reasons for Flying KLM

Mr./Mrs./Miss ....
Adres ....
.... Telefoon ....
Mijn reibureau is ....
HD

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(18)

Ze lacht al niet meer. Maar ze denkt wrang:

"Geesje zou eigenlijk blij moeten zijn dat ze straks van alle leugens af is.

En eindelijk is dan alles ingepakt.

De post die ze 's morgens vond legt ze bovenin de koffer. Dan sluit ze hem af.

Wanneer ze een uur later in het dorpshotel haar vermoeide ledematen strekt, heeft ze toch wel een voldaan gevoel.

Ze denkt nog even aan thuis, hoopt dat Simon niet vergeten zal de hoofdkraan van het gas af te sluiten.

Eenmaal in slaap, wordt ze niet eerder wakker dan de volgende morgen, wanneer een roffel op de deur haar wekt.

In de loop van die dag wordt Simon door een opgewonden Bertha opgebeld.

"Ik begrijp er niets van, Simon. Ik zit hier maar te wachten en nu zijn die kerels er nog niet."

Nee, Simon begrijpt het ook niet. Hij belooft Bertha, het transportbedrijf op te bellen en haar dan direct terug te bellen.

Het blijkt dat de verhuiswagen door onvoorziene omstandigheden niet eerder dan 's avonds laat in het dorpje zal kunnen zijn.

Bertha is razend.

"Wat ben je toch voor een sufferd! Onvoorziene omstandigheden! Heb je dan niet gevraagd wát er was? Ik zit hier maar in dat gat. Je had moeten zeggen dat het niet meer nodig is en dat we wel een ander nemen."

"Dat gaat nu niet meer. Ze zijn al onderweg."

Simon zegt maar wat.

"Al onderweg? Waar komen ze dan in vredesnaam vandaan, wanneer ze vanavond laat pas hier kunnen zijn?"

"Ik weet het niet Bertha, ik vind het ook beroerd voor je, maar zet als 't je blieft voor dat ene nachtje je tanden nog even op elkaar."

"Voor dat ene nachtje...?

Maar beste Simon, je twijfelt toch niet aan m'n nachtrust? Die was beter dan ooit."

Hij luistert opmerkzaam. Ze praat... als een vrouw.

Maar dan begint ze alweer te zeuren, hoe het nu allemaal gaan moet, met het eten, en de was kan worden gebracht en Ali weet van niets.

Simon tracht haar zo voorzichtig mogelijk gerust te stellen, zonder haar in haar waarde te krenken. Maar wanneer hij de hoorn van het toestel weer op de brug heeft gelegd, glimlacht hij een beetje medelijdend om zichzelf. Bertha is immers niet meer in haar waarde te krenken? Niet meer.

Hij strijkt over zijn voorhoofd, als wil hij iets vergeten.

Dan roept hij Oosterhuis en keurt samen met hem een collectie japonnen, die zojuist is aangekomen.

De hele dag verzwijgt Simon dat Bertha die avond niet terug zal komen. Hij geeft er zich geen rekenschap van. Misschien toch een lichte vrees voor haar... die zijn zuster is?

Tineke vraagt niet naar haar moeder. Zij en Geesje verwachten haar pas laat en Tineke gaat op de gewone tijd naar bed.

Simon leest en Geesje doet alsof.

Ze is moe. Een groot gedeelte van de avond heeft Tineke haar aandacht vastgehouden met haar vaak kostelijke verhalen. Over school, de leraren, het stukje dat ze zullen opvoeren op hun eerstvolgend schoolavondje — iets uit de Camera Obscura — en daarna kwam het gesprek op boeken.

"De mooie staan allemaal op de boekenplank, maar de echte liggen in de kast, de muurkast, tussen m'n schoolboeken. In die kast lees ik ze ook."

Tineke's bravour en haar eigen jaren, die wogen.

"Noem eens een paar titels."

"Nou, "De laatste Etappe" van Ernest Hemingway en "Zij, die zondigen" van Körmendi en "De regen kwam" van Louis Bromfield enne... "Vrouw en Vriend" van Anna Blaman en..."

"Hoe kom je aan die boeken?"

"Nou, geleend en zo. Ik haal er ook wel eens een uit de bibliotheek."

"Vind je ze mooi? Die boeken die je noemde, bijvoorbeeld, welk daarvan heeft de meeste indruk op je gemaakt?"

"Nou, ik geloof "Zij, die zondigen". Die jongen, die het zo moeilijk heeft met zichzelf, en dat meisje, dat alles nog moeilijker voor hem maakt..."

Tineke's ogen, die wegstaren. En dan haar onverwachte felheid:

"Weet u, Tante, als ik later kinderen krijg wil ik ze zo opvoeden dat ze niet zo verlángen, zulke boeken te lezen."

"Hoe wil je dat dan doen, Tineke?"

"O, veel met ze praten, over van alles. Je ziet toch ook van alles? Maar niet zo echt er voor gaan zitten, hoor! want dan word je bij voorbaat al kriebelig. Maar gewoon. En met ze meegaan naar een goeie film en goeie muziek en, nou ja, alles waar je echt wat aan hebt."

Hieraan denkt Geesje, terwijl ze haar ogen op het opengeslagen boek houdt. Wat hoopt ze voor Tineke dat ze de omstandigheden mee zal hebben.

Willen we het niet allemaal beter doen dan onze ouders het deden?

Maar vervallen we uiteindelijk niet weer in precies dezelfde fouten? Of ook in andere, die zij niet maakten?

En elke tijd brengt immers weer nieuwe problemen?

Geesje verlegt haar arm en kijkt op haar horloge. Bij half twaalf.

Dan kijkt ze naar Simon.

"Bertha is laat," zegt ze.

Onmiddellijk laat Simon zijn boek zakken en legt het omgekeerd op zijn knieën; als had hij op een woord van haar gewacht. Zijn brilleglazen weerkaatsen flikkeren het licht van de lamp die achter haar staat. Dat geeft iets onrustigs aan zijn gezicht. En dan zegt hij:

"Bertha komt niet. Ze hebben pech met de verhuiswagen."

Geesje komt halverwege overeind, zich steunend op haar ellebogen.

Een angst vaart door haar heen, breekt uit in haar ogen, haar stem.

"Kòmt Bertha niet?"

Simon schudt zijn hoofd en weer zegt hij het:

"Nee, Bertha komt niet."

Het is Simon's stem en toch is het een andere stem. Een stem die als een klem om haar hart slaat.

En weer ziet ze zijn mond bewegen. Ze kan hem niet verstaan. En toch moet ze zo krampachtig luisteren. Naar de mèns Simon. Die haar op eenmaal een vreemde schijnt. Maar haar mond vormt woorden.

"Wat zeg je?"

Simon is nu dichterbij gekomen.

"Waarvoor ben je bang, Geesje?"

Ze gaat weer liggen. Maar het heeft iets van achteruit wijken. En heel diep in haar een klacht:

"God, waarom doet U dat nou?"

Maar het is niet alleen een klacht. Het is tegelijk een tasten naar de helpende Hand.

Ze sluit haar ogen. En dan zijn daar ineens de ogen van Martin. Zo dichtbij zijn ze, zó dichtbij, dat ze onwillekeurig haar hand opheft, in een aarzelend verlangen...

Ze ziet weer de weg van haar boetedoening. Dat is de weg van hem af. Maar in Christus...

De weg over de golven?

Haar boot schommelt, toch!

De noodhaven is zo dichtbij, toch!

Van ergens klingelt een klok.

Het is maar de Martini.

Maar het is meer.

Het is als een stem van de overkant. Een lied dat aanhoudt, omdat daarginds geen einde is.

O, haar boot! Haar kleine, wankele boot!

En dan waagt ze de sprong.

En de golven dragen haar, dragen háár.

De weg van Petrus naar De Mens, Die alles weet, alles droeg, alles volbracht; en Die ze duizendmaal niet heeft willen kennen.

"Geesje!"

Haar handen liggen in Simon's handen. En aan zijn handen voelt ze dat hij weer de Simon is die grenzen trekt.

"Kind, wat zie je bleek."

Maar nu glimlacht ze en er glanst een fijne humor in haar ogen.

"Simon, had jij ook zo'n moeite om je boot voor die noodhaven weg te krijgen?"

Zijn handen zijn warm. Zijn handen zijn goed.

Een mens, heel dichtbij.

"Zusje!"

Broeder...

Maar zij spreekt het niet uit. Haar hart is te vol.

Voor de eerste maal ervaart zij haar ziekte als een genade.

Bertha is weer thuis. En in een hoek van de uitbouw staan enkele dingen van Geesje opgestapeld. Dingen, die ze nog wat om zich heen zou willen zien. Ze wil ze graag zelf een plaats geven, maar ze weet dat ze daar even mee moet wachten.

De pijn is teruggekomen, wel niet zo hevig, maar hij blijft knagen.

Doch nu is er dan eerst de post, "die rommel voor je deur", zoals Bertha het betitelde.

Geesje moet toch even glimlachen. Bertha heeft blijkbaar de rommel opgeraapt en zo in haar koffer geduwd. Die ordelijke Bertha. Een duidelijke demonstratie dat ze heus niet nieuwsgierig is geweest.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We wish to express our sincere thanks to our relatives, friends and neighbours for the beautiful cards, flowers, donations and that wonderful evening on our 50th wedding anniversary.

Mr. & Mrs.
JOHN BROERSMA.

325 Henderson Rd., Burlington, Ont.

"Great is Thy Faithfulness".

In full assurance of God's grace our heavenly Father took unto Himself our beloved husband, father and grandfather

ARIE GIDEON VAN EEK,

in his 62nd year.

Mrs. J. Van Eek—Hooimeijer.
Calgary, Alta:
Rev. Arie G. & Ellen Van Eek.
St. Catharines, Ont.:
Henk & Betsy Teeuwsen.
Sutton, Ont.:
Lane & Sya Van Geest.
Waterdown, Ont.:
Len & Lenie Van Geest.
Niagara-on-the-Lake:
Harry & Jennie Van Duyvenvoorde.
St. Catharines, Ont.:
Jack Petrie & Marie Van Eek.
and 17 grandchildren.

February 9, 1966.
St. Catharines, Ont.

Uit Nederland ontvingen wij het droeve bericht dat op 18 februari in Harlingen is overleden onze geliefde moeder, groot- en overgrootmoeder

RIJNTJE CATIER—KOOPMANS,

sinds 1960 weduwe van wijlen Sybren Catier,

in de ouderdom van ruim 94 jaar.

Uit aller naam:
Mrs. H. Catier.
660 Upper James St.,
Hamilton, Ont.

ZEER GOED KOSTHUIS

aangeboden in Toronto. Mrs. M. J. Versteeg, 29 Waltham Drive, Rexdale, Ont., 741-0970.

Brantford Township Paved Road

84 acres, level sandy loam, 6 miles South East of Brantford. Make good market garden. 60 acres workable, balance pasture and bush. Never-failing pond. 2 Wells. Steel roofed barn for 25 head. Pig pen for 60 pigs. Other buildings. 1½ storey 9 room insul brick house in good condition, needs modernizing. Asking $35,000.00.

ANN CHAMBERS
for
Bethel and Hardman
50 Queen Street, BRANTFORD.
Telephone 519-752-0377
or 756-6975

—

Onondaga Township Grand River Frontage

83 acres level sandy loam and river land. 77 workable, 15 pasture, 8 hard-wood bush. Lots of water from springs. 2 barns. New steel stabling and gutter cleaner. Water on pressure. Drive shed, double garage, henhouse. 2 storey 10 room brick house. ALL city conveniences. This farm well worth your inspection. Call

ANN CHAMBERS
for
Bethel and Hardman
BRANTFORD
519-752-0377 or 756-6975

---

130 ACRE DAIRY FARM

met melk kontrakt, 5 kamer huis, grote barn, 28 stuks vee. Alle benodigde machinerieën. Baler, bulkcooler, two tractors, enz. 6 mijlen vanaf Jarvis aan de highway. Vraagprijs $30.000. Down payment $10.000.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

FARMS FOR SALE

When you have $1,000 for a downpayment, we can sell you a good 200 acre farm and good buildings for only $16,500. This farm is only 7 miles from Orangeville.

49 farms for sale near Lucknow, all prices and downpayments.

Two to be mentioned:

First 150 acres. 47 steel cow stalls, silo, 12 x 40 milkhouse, bulktank, stable cleaner, Surge milker, only $25,000.

100 acres dairy farm with the cows and machinery, only $21,000.

3 farms near Brantford.

2 farms near Listowel.

For service contact:
T. C. v. EYL
Box 193, LUCKNOW, Ont.
Tel. 528-3618
Agent for
JOHN BOSVELD REALTOR
Meaford, Ont.

DAIRY FARM, 90 head, barn-cleaner (modern), Harvester, bulkcooler, en alle machinerie. 160 acres prima land, groot modern stenen huis en een kleiner huis, beide alle gemakken. Hoog inkomen. Vraagprijs $88,000.

FRUIT FARM: 11 acres peaches, cherries, grapes. Cold storage, packing house, alle machinerie. Partly deep sand, prima 8 kamer huis. Vraagprijs $21,500.

BROILERS: 30,000 quota, 3 storeys, automatic feeding, town water, **geen huis.** Vraagprijs $68,000.

7500 quota, gebouwen, totaal 11,000 sq. ft. Goed 6 kamer huis. Vraagprijs $27,000.

SLACHTHUIS: 1600 sq. ft., 8 jaar oud. Bevattende slachtplaats, packingroom, rokerij, enz., vrieskamer. Heet en koud water. Automatic slicing machine, meat cutters, electr. meat saw, grinders, scales. Voorziet 2 retail routes. Geen huis, 3 acres land. Vraagprijs $12,800 cash.

Zojuist ontvangen: 5 bungalows, alle moderne gerieven, 3 bedrooms. Down $1,000. Prices $13,000—$16,000.

Alle bovengenoemde bedrijven en vele andere niet genoemde liggen binnen het bereik van Kerk en Chr. School.

GERRIT OTTEN
BEAMSVILLE, ONT.
Phone 563-7904
Agent voor
HAROLD JARVIS Real Estate
Grimsby, Ont.

Zie HOLLAND

EN BOEK NU UW 21-DAAGS RETOUR:

$335.00 Montreal—Amsterdam vanaf 1 april 1966.

LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av. Toronto 17 Ont.

WAT DENKT U ERVAN?

(Vervolg van pag. 3)

heel juist is dat de bruid zich maar stil houdt. Wij bedoelen dit in volle ernst. De Bruidegom wil antwoord hebben. Hij verlangt daarnaar.

Er zijn verschillende predikanten die in de middag- of avonddienst zeggen: "wij belijden ons geloof zoals dat wordt omschreven in zondag die en die van de Heidelbergse catechismus." Dan volgt er echter geen belijdenis, maar een preek, waarnaar de gemeente luistert op precies dezelfde wijze als in de morgendienst. Wij menen dat er veel voor en erg weinig tegen te zeggen zou zijn indien de tweede dienst inderdaad een belijdenisdienst zou worden. Het karakter van de tweede dienst zou daarvoor gewijzigd moeten worden, maar o.i. veel aan betekenis winnen. Niemand zal veel gegronde redenen kunnen aanvoeren om van zo'n dienst weg te blijven. De kerkeraad zou in de naam van Christus sterke aandrang op heel de gemeente kunnen uitoefenen om antwoord te geven op de woordbediening in de morgendienst.

Degenen onder ons die zo gelukkig zijn een predikant te hebben die in de Woordbediening tracht een eenheid te brengen tussen de twee diensten, weten uit ervaring welke bekoring van zulk een eenheid uitgaat. Die eenheid zou verder doorgevoerd moeten worden. Het zou de overweging meer dan waard zijn na te gaan in hoeverre de middag- of avondienst een "response" kan zijn op de morgendienst, waarbij dan vooral de participatie van de zijde der gemeente mogelijk moet worden gebruikt. Wij denken in dit verband nu niet direkt aan kerkkoren, maar veeleer aan het deelnemen van individuele gemeenteleden, bij toerbeurt. B.v. wat zou erop tegen zijn wanneer een lid van de gemeente de Geloofsbelijdenis aflegde? Of wanneer een lid van de gemeente in de tweede dienst de Bijbel las? Waarom zou een lid van de gemeente dit niet mogen doen? Waarom zouden vooral de jongere leden van de gemeente dit niet mogen doen? Als er iets te doen valt in de kerk, denken wij direct aan de kerkeraad, behalve dan voor "nursery attendants".

Wij voelen de moeilijkheden wel. Om te beginnen zou de liturgie voor de tweede dienst daaran aangepast moeten worden. Verder kunnen er praktische bezwaren zijn, zoals afstanden, of gezinnen met kleine kinderen. Toch kunnen wij niet zien dat deze bezwaren hout snijden. Het is ons b.v. niet duidelijk waarom in een tweede dienst geen nursery kan worden georganiseerd als het wel kan in de eerste dienst. Als wij het eens kunnen worden over het juiste karakter van de tweede dienst, dan moeten er tevens wegen gevonden kunnen worden om praktische moeilijkheden op te lossen. Wij kunnen ons ook voorstellen dat er lezers zouden zijn die huiverig tegenover zo'n verandering staan. Tegen hen zouden wij willen zeggen dat een rustige bezinning over dit onderwerp ons zal doen zien, dat onze huidige methode verder van de oorspronkelijke bedoeling af moet zijn dan wanneer de gemeente in haar tweede dienst meer "mondig" zou worden gemaakt.

Hiermede willen wij voorlopig dit onderwerp besluiten. Nogmaals onze meest hartelijke dank aan allen die geschreven hebben en ons daardoor in de gelegenheid hebben gesteld dit onderwerp vrij breed te bespreken.

FARMS TE KOOP

Zoekt U een goede 100 of 200 acre farm, nu of in de nabije toekomst, in een goed district rond Woodstock, Embro of Ingersoll of Aylmer?

Wij hebben nog verschillende goede farms en eveneens een lijst van tabaksfarms rond Tilsonburg, Aylmer en Delhi. En zojuist gelist een Dry Cleaning business in een dorp nabij Woodstock.

Dit is een excellente gelegenheid voor een man die zijn vak verstaat. De totaalprijs voor buildings, machinerie en goodwill is $21,000, met $9000 down.

Voor meer informatie
schrijf of bel
Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, Ont.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

MEN SCRIJFT ONS:

Het ongelooflijke is gebeurd. Mijn vrouw is genezen. — De resultaten zijn geweldig. — Prachtig resultaat. — Het is inderdaad verbluffend. — Nog nooit zo'n goede winter gehad. — Volkomen genezen. — 'k Had het langer dan 10 jaar, ben er helemaal af. — Is een bijzondere genezing geweest. — Genezen. — Genezen. — Etc., etc.! Originelen liggen ter inzage. Florakruiden tegen alle slepende ziekten. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Baby Kleertjes

Weet U dat we in grote hoeveelheden Nederlandse babykleertjes importeren? Truitjes, overgooiers, luiers, plastiek broekjes, enz., enz., enz.

Waarom goedkope prullen gekocht die direct uit het model zijn als U degelijke Nederlandse kwaliteit kunt krijgen voor hetzelfde geld?

JANKOK
IMPORTEURS
WILLOWDALE, ONT.

Anyone wanting information regarding the possibility of residing in the Kelowna, B.C. area, please contact:

RAY FEENSTRA - R.R. 4 Gordon Road.
Gerald Jansen - 1453 Braemar Street.

Regular Sunday services have started at 2 P.M. Any minister planning a vacation in the Okanagan Valley would be most welcome to conduct a service here.

FREEDOM

is everybody's business!

SEND YOUR DOLLAR to C.J.L. FREEDOM FUND
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

The Committee for Justice and Liberty mailed more than 6,500 letters, requesting $1.00.

What has been your response?

Balance as of last week from nil contributors . . . . $—.—
Received this week from 31 contributors $71.45
Balance as of today — from 31 contributors . . . $71.45

WAAR KOMEN DE NIEUWE IMMIGRANTEN VANDAAN?

Volgens een rapport van het departement van Immigratie is het aantal immigranten aanzienlijk toegenomen, zoals wij reeds eerder hebben vermeld. Een meer gespecialiseerd rapport verstrekt inlichtingen over de nationaliteit van de nieuw-ingekomen immigranten.

Werelddeel	1964	1965
Europa	82,393	107,816
Afrika	3,874	3,196
Azië	6,526	11,684
Australazië	2,305	2,711
Noord-Amerika	15,043	18,565
Zuid-Amerika	2,257	2,417
Landen	1964	1965
Nederland	2,029	2,619
Engeland	29,279	39,857
Italië	19,297	26,398
Duitsland	5,992	8,927
Portugal	5,309	5,734
Frankrijk	4,542	5,225

VERVOER VAN K.L.M. IN OPGAANDE LIJN

Sinds vorig jaar is het aantal passagiers dat per K.L.M. vloog aanzienlijk toegenomen. Zowel het vervoer van passagiers als van vrachtgebruik bereikte wederom een recordhoogte: 1.705.000 passagiers en 65.3 miljoen kg. vracht. Er zijn 6 Douglas-9 straalvliegtuigen voor de korte en middelgrote afstanden besteld. Deze maand zullen ook nog twee DC-8-63 straalvliegtuigen worden besteld, plaats biedend aan 234 passagiers. Na de aanschaf van deze vliegtuigen zal de vloot bestaan uit 40 eenheden.

De drastische prijsverlaging van de vrachttarieven hebben er toe bijgedragen dat het vrachtvervoer van de K.L.M. op de Noord-Atlantische routes zelfs toenam met 55%.

Het nieuwe Schiphol, dat begin 1967 gereed zal zijn, zal zelfs over een elektronische passagiersafhandelingsapparatuur beschikken.

CANADIAN-NETHERLANDS ALLIANCE (C,N,A,) IN ONTARIO

Deze nieuwe organisatie, die op 1 februari officieel werd opgericht, is een overkoepelend orgaan van al de bestaande hollandse vernigingen, om gezamenlijk contacten te leggen met regeringsinstanties van beide landen. Het hoofdkantoor is gevestigd in Hamilton. Correspondentie-adres: Postal Station D, Box 24, Hamilton, Ont.

VERBOUWINGS OPRUIMING bij KNOB HILL

Onze Scarboro "Showrooms" worden gemoderniseerd!!
en moeten klaar zijn voor april a.s.

z.g. "FLOORMODELS" tegen KOSTPRIJS

In Appliances:

REFRIGERATORS
ELECTR. RANGES
AUT. WASHERS
AUT. DRYERS

COLOUR AND BLACK & WHITE T.V.'s
STEREO - HI-FI'S
PORTABLE RADIOS
RECORD PLAYERS, etc.

Verder Lampen, Electr. Ketels, Stainless Steel Pannen, Dekens, Holl. Stofzuigers, Luidsprekers, Serviesgoed, enz. enz.

Hollandse en Skandinavische Bankstellen, Teak Meubelen, Slaapkamers, Dressoirs, Stoelen, Tafels, enz.

Canadese Bankstellen, Huiskamers, Keukenmeubelen, enz.

Wij moeten opruimen!

Die het eerst komt, het eerst maalt

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.

2623 EGLINTON AVE. EAST
Scarborough
267-3381

1597 ISLINGTON AVE. NORTH
Rexdale
741-3420

Van maandag t/m vrijdag open tot 9 uur 's avonds. Zaterdags tot 6 uur.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Bowmanville, (Rehoboth), Ont., J. Quartel te Hamilton (Immanuel), Ont.

te Strathroy (West), Ont., H. Eshuis te Athens, Ont.

Aangenomen

naar Strathroy (West), Ont., H. Eshuis te Athens, Ont.

Ambten in principe open voor de vrouw

De generale synode (der Geref. kerken in Nederland) heeft in haar zitting in Lunteren in principe de volgende uitspraken vastgesteld:

a. de Geest van Christus herstelt de vrouw geheel in haar volwaardige positie als mens Gods (Galaten 3:28) en integreert haar als zodanig volkomen in het dienstwerk tot opbouw van Zijn gemeente;

b. het kan een verschraling van het leven van de gemeente betekenen als de aan de vrouw tot welzijn van allen verleende genadegaven bij de instituaire opbouw van de kerk verwaarloosd zouden blijven;

c. met de haar geschonken gaven mag de vrouw medewerken in de ambtelijke dienst zoals deze in zijn geheel tot leiding van de gemeente is geroepen;

d. bij de opening van de toegang tot het ambt voor de vrouw dient haar een volwaardige plaats naast de man te worden ingeruimd overeenkomstig het gebinsel van wederzijds aanvullen deelgenootschap in een gezamenlijke taak.

Deze principe-uitspraken houden in dat de kerkelijke ambten thans nog niet voor de vrouw zijn opengesteld, ook niet het diakenambt.

De synode heeft besloten de boven-geciteerde uitspraken ter nadere overweging aan de kerken voor te leggen.

Centraal Weekblad.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Haags Bruilofsfeest

Den Haag, 17 februari 1966.

In de Ridderzaal op het Haagse Binnenhof was het feest vandaag. Ministers, diplomaten, Kamerleden en andere hoogwaardigheidsbekleders waren daar bijeen om Prinses Beatrix en de heer Claus von Amsberg op de dag van hun ondertrouw te ontvangen en hun een Haags bruiloftsfeest aan te bieden.

Burgemeester Kolfschoten was de "ceremoniemeester" en met hem aan het wiel, hoef je geen stijve deftigheid te verwachtn. Wel spotte Paul van Vliet met de houterigheid en ingetogenheid van de Hollanders, die nooit eens buiten de band springen, maar diens optreden op zichzelf logenstrafte al zijn persiflage.

De Residentie voelde zich vandaag als residenite, al blijven tot nog toe de paleizen, ook het prachtig in stijl gerestaureerde Noordeinde, onbewoond en verlaten.

's Morgens hadden Beatrix, Prinses van Oranje en Claus von Amsberg in het oude gemeentehuis van Baarn "aangetekend". Op dezelfde secretarie, waar 28 jaar geleden de geboorte-acte van de oudste dochter van Prins Bernhard en Koningin Juliana was getekend, tekende de huidige burgemeester, Jhr. Van Beek Calcoen, nu mede de acte van ondertrouw. Het was een kleine plechtigheid, waar slechts Baarn's gemeenteraadsleden en het secretarie-personeel getuige van waren.

Bij haar geboorte traden Minister Colijn en de vice-voorzitter van de Raad van State, Jhr. Beelaerts van Blokland, als getuigen op en dronk men het oud-Hollandse kraamglaasje kaneel.

Buiten juichten duizenden schoolkinderen het paar, gezeten in een ondanks het winterweer *) opengeslagen auto, toe. Van de Koninklijke familie was daar niemand bij. In de Ridderzaal daarentegen wel.

Met de Koningin en de Prins, kwamen ook de moeder en een zuster van de heer Von Amsberg, alsmede Prinses Margriet met haar verloofde Pieter van Vollenhoven en de jongste Prinses, Christine, die morgen negentien jaar wordt.

In Den Haag was het druk en stemmingvol.

Aan de versiering van de binnenstad was grote zorg besteed. De Ridderzaal, waar voor duizenden guldens bloemen en bloemstukken prijkten, bood een gezellig schouwspel.

Bij de aankomst van de stoet presenteerden studentenweerbaarheidskorpsen het geweer en speelde de in gala gestoken Koninklijke Militaire Kapel.

De bruid en bruidegom, alsmede de familieleden werden binnengeleid door de burgemeester van Den Haag en de commissaris der Koningin in de provincie Zuid-Holland.

Het bruidspaar nam plaats op de twee Louis Seize-stoelen, die Den Haag als huwelijkscadeau aanbiedt, doch die nog opnieuw bekleedt moeten worden en waarin — niet te opzichtig, zei de burgemeester — het Haagse wapen (de ooievaar) geborduurd moet worden.

Het feestprogramma werd vlot afgewerkt. Residentie-orkest en de Haagse Sangers werkten eraan mede, alsmede de Haagse cabaretleider Paul van Vliet en een dansgroep. Alles in een "lichte toets", een beetje on-Haags zou je zeggen.

Het deftige en beroemde Haags mannenkoor onder leiding van Jos. Vranken de Schotse trije te horen zingen, is toch wel een typisch eigentijds verschijnsel. Het mooiste was misschien wel de Jacob Cats-sprake van de bejaarde prins der Nederlandse dramaturgen, Albert van Dalsum.

Dominee Kater, die op 10 maart het huwelijk in de Westerkerk te Amsterdam zal bevestigen, heeft reeds verklaard, de clausule in het huwelijksformulier, inzake de onderdanigheid der vrouw weg te zullen laten. Van Dalsum liet Cats herhalen, dat de man het hoofd der vrouw is, wat natuurlijk grote vrolijkheid wekte. Zo is er veel gelachen, ook toen Paul van Vliet de bruidegom, die men nooit een overjas ziet dragen, een stemmige demi-saison aanbood. Minister Suurhoff, die in de Tweede Kamer een figuur sloeg toen hij poogde uit te leggen, waarom bij dit huwelijk geen speciale postzegel is uitgegeven, kreeg eveneens een veeg uit de pan.

Aan het slot daalden onder grote hilariteit zakjes suikergoed aan kleine valschermen omlaag, als een tractatie voor de aanwezige gasten.

Een krachtig zingen van ons prachtig volkslied besloot de middag.

Onder groot enthousiasme maakte het bruidspaar, gezeten in een open beige calèche, vervolgens een rijtoer door de binnenstad. Duizenden mensen waren op de been en al blijven hier en daar straks wat recalcitrante socialistische en communistische raadsleden van Amsterdam weg bij het huwelijk, geen mens zal aan de onvermengde geestdrift, die ons volk ook nu op vele wijzen voor het Oranjehuis en dit bruidspaar, dat een huwelijk uit liefde sluit, toont, kunnen twijfelen.

Daer juycht al wie het sagh met
uyt-gelaten keelen,
Daer komt de soete jeugt het
bruilofts-deuntje quelen,
Daer hoort men snaren-spel en
ander soet geluyt,
En al wat spreken kan dat groet
de jonge bruyt.

Cn.

---

*) O, dat Nederlandse klimaat! Nauwelijks was mijn vorig artikel de deur uit of uit Skandinavië kwam winterkoning weer aansnellen. Vorst, maar vooral sneeuw isoleerde dorpen, deed treinen vastlopen, veegde de auto's van de weg en natuurlijk... liet de vogels zwijgen. Alleen de narcissen en tulpen steken moedig de kopjes door de sneeuwbedding heen!

Christian Pockets

RECOMMENDED

Dr. J. BRUINS SLOT — Kleine partij in grote wereld	$ .85
Prof. J. L. KOOLE — De Tien Geboden	1.50
KONING, SMILDE, WATERINK — Christus en de Kunst	.85
Prof. D. NAUTA (e.a.) — Geschiedenis van de Kerk (8 deeltjes)	.85 each
KUITERT — De spelers en het spel (een hanteerbare leeswjzer van de bijbel)	.85
J. VERKUYL — Gods initiatief en ons mandaat (Zending waar en hoe)	.85
O. JAGER — Op de man af	.85
" " De humor van de Bijbel in het Chr. leven	.85
H. J. FLIPSE — Gods Wereldplan en de Evolutie	.85
J. C. HOEKENDIJK — De Kerk binnenste buiten (rondom het apostolaat)	1.70
K. RUNIA — Religie zonder God? (Het nieuwe modernisme van Robinson en het oecumenisch geloof)	.85
D. BONHOEFFER — Navolging (uitleg van de Bergrede)	2.40
E. BRUNNER — Ons geloof (de belangrijkste Christelijke geloofsvragen, helder en beknopt)	.85

Speelman's Bookhouse Ltd.

10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE (ONT.)

PHILIPS RECORDS 741-6563 BOOKS

"WEDERZIJDS": een interessante, historische film

Zoals wij reeds eerder hebben vermeld kan op aanvraag de nieuwe nederlandse film "Wederzijds" voor groepen worden vertoond. Deze historische film gaat voornamelijk over het regeringstijdperk van wijlen koningin Wilhelmina. Wat heeft er zich wat afgespeeld in deze tijd. Wij leven zo vlug dat we het gauw vergeten, maar wanneer u deze film ziet passeren de gebeurtenissen nog eens voor uw oog. U ziet op de film de eerste autoraces, de eerste vliegtuigen. De Boerenoorlog komt op het scherm. De grote figuren zoals keizer Wilhelm, de Tsaar aller Russen en juichende menigten en parades met denderende marsmuzieken krijgt u te zien. De spoorwegstaking van 1903, de eerste wereldoorlog, de crisis in Wall Street, de russische revolutie en de tweede wereldoorlog, te veel om op te noemen, U ziet het allemaal nog eens op het witte doek. Ongetwijfeld is dit een film van zeer grote historische waarde, niet alleen voor de ouderen om het verleden nog eens weer te beleven, maar ook voor de jongeren om de geschiedenis beter te leren kennen.

Supertrein Toronto—Montreal?

Om de stroom van bezoekers, die men op de tentoonstelling de Expo te Montreal verwacht, veilig, vlug en voordelig van Toronto naar Montreal te vervoeren overweegt de regering het plan om 6 super-treinen te bouwen, die een snelheid van meer dan 100 mijl per uur kunnen halen.

Het ligt in de bedoeling om de reizigers de gelegenheid te bieden drie keer per dag van Toronto naar Montreal te reizen en omgekeerd.

Een non-stop reis duurt slechts 3½ uur, terwijl een vliegtuig over dezelfde afstand 2½ uur doet. De busreis neemt 7 uur in beslag. De aanschaf van de 6 super-treinen kost $15,000,000, zodat de regering eerst een commissie heeft benoemd om het plan grondig te bestuderen, alvorens tot de bouw van deze treinen over te gaan, zelfs al beweert men dat de onderhoudskosten lager zijn dan van de treinen die nu in gebruik zijn.

TEACHERS WANTED

The Board of the John Knox Christian School of Brampton invites applications from

TEACHERS

for its 8-room school for the school term 1966-67. Salary schedule will be sent upon request. Mail to the address of the secretary: Mr. G. W. Gerrits, 15 Tullamore Rd., Brampton, Ontario.

"In Beautiful British Columbia" The Ladner Christian School will need a qualified

PRINCIPAL
(grades 6 and 7);
and THREE TEACHERS

one for grades 4 and 5; one for grades 2 and 3, and one for grade one. Send inquiries to: A. Terpstra, P.O. Box 662, Ladner, B.C., Canada.

Expanding London District Christian High School requires for September 1966

1 LANGUAGE MAJOR
(French and English)
1 ENGLISH MAJOR

For further information and applications write to: P. J. Berghuis, 300 Thames St. N., Ingersoll, Ont.

Ottawa plans to open its Christian School in Sept. 1966, D.V.

THREE TEACHERS

will be required for grades 1 to 5. Anyone interested should contact Mr. S. Vandewint, 2228B Elmira Dr., Ottawa 5, Ontario. Phone 828-2665.

The Brantford Christian School will be in need of

TWO TEACHERS

for the 1966-1967 schoolyear. ONE for 3 & 4; and ONE for 5 & 6. Both combinations will have approx. 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

Due to expansion The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont. will be in need of a

TEACHER

by Sept., 1966. Please send application stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. H. Bonekamp, Box 728, Strathroy, Ont.

Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. will need

3 TEACHERS

schoolterm 1966-67, for grades 1-2, 3-4, 5-6. Please send applications to Mr. J. Kaastra, Secr., R.R. # 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Calvin Memorial Christian School of St. Catharines is in need of:

A TEACHER

with a major in English and preferably a minor in French and (or) History, to teach in grades VIII and IX of its newly projected highschool, and

TWO TEACHERS

for Grade III, IV or II. Qualifications to teach music in Grades VIII and IX preferred.

Applications may be sent to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

The Clinton Christian School (5 rooms) will be in need of

A PRINCIPAL AND TEACHERS

per Sept. 1966. For information contact Mr. W. J. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont. needs

TEACHERS

for the junior and intermediate grades by Sept. 1966. Send your applications or inquiries to the Secr. T. Bakker, R.R. 3, Fort William, Ont.

TEACHERS WANTED

due to retirement and expansion of school for the lower and intermediate grades. Write, giving reference and qualifications to: Mr. R. VanderPloeg, Principal John Knox Christian School, 145 Parkinson Road, Woodstock, Ontario. Phone 539-2117.

Due to retirement and expansion the Georgetown District Christian School will need

2 TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the 1966/67 schoolyear. Applications stating qualifications, salary, and references to be sent to the principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

Trinity Christian School, Burlington, Ont.
needs a

TEACHER

for grade 3. Please send applications to Mr. D. Stronks, Secretary, 608 Braemore Road, Burlington, Ont.

Timothy Christian School in West Toronto will require for September, 1966,

TEACHERS

for the elementary grades (1-8). Application stating qualifications, experience (if any), grade preference, and telephone number may be sent to: H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

TEACHER

in September, 1966, for either the primary or the junior grades. Please send applications or inquiries to the Secretary of the Board: J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

The Wallaceburg Christian School (4 rooms) will need a

PRINCIPAL AND A TEACHER

for grades 3 and 4 for the 1966-67 school term. Please send applications to: Mr. P. Langeveld, Secretary, 120 Oak St., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-5094.

The John Knox Christian School of Brockville - "City of the Thousand Islands" - will be in need of

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the school term 1966-'67.

Please send applications or inquiries to the Secr. Dave Weima, R.R. # 3, Brockville, Ont.

We have openings for

TEACHERS

in primary and possibly junior levels at Calvin Christian School, Hamilton, for the school term 1966-67. For information and application form write to the Principal, Mr. R. Klapwyk, 547 West 5th St., Hamilton, Ontario.

Wat zullen wij geven ?

Canada is een mooi land, een vrij land, een land dat gezegend is als weinig andere in de wereld. Daarom, in het jaar dat we het 100-jarig bestaan van Canada vieren is er veel reden om onze dankbaarheid te uiten.

Overal zijn nu al comite's en werkploegen en allerlei groepen aan de slag gegaan, om, als de grote dag komt iets aan te kunnen bieden als blijk van dank.

Vanzelfsprekend wil de kerk daarbij niet achter blijven. Zij wil ook iets doen. Zij wil op zulke grote momenten ook van zich laten horen.

In de Christian Reformed Church zijn dan ook overal classikale commissies bezig om voorbereidend werk te doen, zodat in 1967 de kerk van zich zal laten horen, bijvoorbeeld door middel van een speciale boodschap via het Back to God Hour, of door middel van een 'Centennial Booklet'.

Maar naast de vraag: Wat zullen wij geven? Wat hebben wij aan te bieden. Een vraag die ook is gesteld door onze redakteur, twee weken geleden (Calvinist Contact, Feb. 11, 1966).

Die vraag is niet zo moeilijk te beantwoorden als we eerst een tweede stellen. Wat heeft de kerk aan te bieden?

De kerk wordt wel genoemd, hoedster van het Woord van God. Het is haar speciale taak om dat Woord te bezitten, te bewaren en door te geven, aan te bieden. De blijde boodschap aan te bieden aan een niet blijde wereld. Wij moeten de bijbel geven.

Nu doen zich een paar unieke gelegenheden voor.

In de eerste plaats is er de provincie Quebec, Frans en bijna helemaal Rooms Katholiek. En naast Quebec zijn er ook in andere provincies, zoals Alberta, Manitoba, The Maritimes en Ontario, nederzettingen van Frans-sprekende Rooms Katholieken.

Deze mensen kennen, noch bezitten over het algemeen een Bijbel. Een groot gedeelte van Canada dat heel weinig in contact is geweest met het Woord van God.

Daar komt bij dat de grote veranderingen in de Rooms Katholieke kerk, vooral sinds het laatste Vatikaanse Koncilie, zich ook in Canada hebben laten voelen.

Het is nog niet zo heel lang geleden dat de verdraagzaamheid ten opzichte van anderen op het nulpunt stond.

Vandaag is dat anders. De mensen in Quebec nemen graag een Nieuw Testament of een Bijbel aan. De priester maakt geen bezwaren. In vele gevallen neemt hijzelf een Bijbel aan, als die hem wordt aangeboden.

Met andere woorden, Quebec staat nu wijd open voor het Woord van God.

Zullen wij als kerk die gelegenheid voorbij laten gaan? Er komt een dag dat overal de grenzen en deuren gesloten zullen worden voor het evangelie. Daarom is er haast bij. Elke kans die ons wordt geboden, ook deze, moet uitgebuit worden.

Er komt nog meer bij. De Canadian Home Bible League is in staat gesteld om 25,000 Franse Nieuwe Testamenten te laten drukken voor $13,500. Dat komt dus op iets meer dan 50¢ per Testament.

Nu is er een comité samengesteld van predikanten die alle delen van de Church vertegenwoordigen. Een comité dat voorstelt om dit onze gift, of een deel daarvan, te maken. Dit ons dankoffer te doen zijn in 1967. Dit als kerk ons dankbaar, feestvierend land aan te bieden.

De Christian Reformed Church alleen telt bijna 13,000 gezinnen. Een dollar per gezin zou dit mogelijk maken

Het spreekt natuurlijk vanzelf dat elke kerk die een Franse nederzetting in zijn omgeving heeft, wordt uitgenodigd om een aantal Franse Testamenten van de Canadian Home Bible League te verzoeken en die uit te reiken.

Zouden we dit kunnen doen? Bijvoorbeeld door een speciale collecte hiervoor te houden op Pinster Zondag in al onze kerken?

Een gift van 25,000 Testamenten voor tenminste 25,000 Franse gezinnen. Laten we dat geven!

J. Quartel.

Calgary Society for Christian Education

needs

Teachers

for the grades 1 - 6 for 1966-67.

Please contact Mr. G. Vander Veen, Principal, 2839 - 49 St. S.W., Calgary, Alta.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

Karl Barth over het oecumenisch gesprek

De Canadian Presbyterian Record van de vorige maand bevat het verslag van een interessant interview met Dr. Karl Barth over het onderwerp van de betrekkingen tussen de Roomse Kerk en de Gereformeerde of Hervormde Kerken. Terwijl hij toestemt dat er veranderingen hebben plaats gehad in het "klimaat" en de "atmosfeer" van de Roomse kerk, zegt Barth zeer nadrukkelijk dat "voor zover het de leer betreft, niets veranderd is". In de Roomse gemeenschap hebben zich stemmen verheven, die geroepen hebben om meer radikale veranderingen — en onder hen in het bijzonder die van Dr. Hans Küng — maar Dr. Barth waarschuwt zijn interviewer tegen te veel optimisme in deze zaak, zeggende "vergeet niet dat de Roomse progressieven Rome niet zijn". De groeiende Mariologie van de Roomse kerk ontlokt dit kommentaar van Barth: "Wij zeggen *Jezus*, zij zeggen *Jezus en Maria*. Dit woordje "en" is de grote moeilijkheid die nooit is weggenomen."

Ook in de Protestantse gemeenschappen vindt Dr. Barth veel dat hem verontrust, in het bijzonder de ontmythologisering van Rudolf Bultmann en de ontchristianisering van John A. T. Robinson. Robinson's boek "Honest to God" wijst hij af als "een geesteloos boekje" en hij schaamt zich dat het in honderdduizenden exemplaren werd gedrukt. "Als ik boos ben als ik aan die kerels denk," zei Barth, "noem ik ze 'de bende van Korach' . . . wanneer ik in een meer bedaarde stemming ben, beperk ik mij er toe tot mijzelf te prevelen: 'Dwergen van alle landen, verenigt u'."

Als Dr. Barth als geneesmiddel voor de huidige leerstellige verwarring opgeeft dat wij "terugkeren tot onze bronnen", stemmen wij daarmee in, doch met het gevoel dat de weg terug voor velen duidelijker zou zijn als Barth zelf zou terugkeren tot een meer gereformeerde opvatting van de autoriteit van het Woord.

(ICN)

★

Afrikaanse Kerk over Apartheid

De synode van de Dutch Reformed Church (Nederduits Gereformeerde kerk) in de Kaapprovincie in Kaapstad bijeen heeft een tweetal rapporten aangenomen, die in verband staan met de apartheidsproblematiek. Het ene rapport gaf uitdrukking aan ernstige bezorgdheid over de tewerkstelling van Afrikanen buiten hun woonplaats, waardoor weliswaar voorzien wordt in de arbeidsvoorziening voor de industrieën, de mijnen en andere diensten, maar waardoor het gezinsleven van duizenden mannen, vrouwen en kinderen verwaarloosd wordt, waardoor er wantoestanden ontstaan op sexueel gebied, terwijl achtergebleven gezinnen het soms zeer zwaar krijgen. Deze misstand heeft bijzondere invloed op het sociale en geestelijke leven van alle groepen in Zuid-Afrika, meenden de opstellers van het rapport en zij deden dan ook een dringend beroep op de regering om een grondige studie te maken van het huidige systeem met het doel een eind te maken aan de bestaande nadelen.

Het andere rapport handelde over de gemengde huwelijken, dus huwelijken tussen blanken en negers, die op het ogenblik verboden zijn. Het rapport concludeert, dat deze huwelijken op zichzelf niet zondig genoemd kunnen worden. In de bijbel worden geen bepalingen daaromtrent gevonden en dus ook geen verbod. Anderzijds kan er nergens sprake zijn van absolute raszuiverheid. De biologische en natuurlijke verschillen tussen volken zijn niet zo groot dat er principiële bezwaren kunnen zijn tegen gemengde huwelijken, ook al moet men wel in aanmerking nemen, dat er allerlei ongunstige consequenties zijn bij gemengde huwelijken. Bovendien blijkt het vaak heel moeilijk dergelijke huwelijken in het goede spoor te houden.

In Johannesburg sprak de anglikaanse bisschop Leslie E. Strandling over de houding van de kerk tegenover de apartheid In de synode van Johannesburg, waarin de verschillende rassen samen hun plaats hebben, wees hij erop, dat het huidige bestel ongetwijfeld nog lange jaren zal blijven bestaan, omdat de wezenlijke weerstand tegen de rassendiscriminatie binnen de republiek ingestort is en de evenzo onvoldoende protesten van buiten te weinig invloed hadden. Ondanks het feit, dat er mensen zijn in Zuid-Afrika die menen, dat de kerk zich dient aan te passen bij de regeringspolitiek, zal het mogelijk toch zo zijn, dat "de kerk eens het latste bolwerk in Zuid-Afrika zal blijken te zijn, waar het christelijk ideaal van onderling begrip tussen de rassen verdedigd wordt".

—*Centraal Weekblad*

★

Teken aan de wand

In Deventer heeft zich een dubbel drama voltrokken. Twee fabrieken gaan dicht. Ongeveer 1200 man kregen de schrik van hun leven, want het nieuws dat hun bestaan ondermijnde kwam als een bominslag. Het hele land sprak er schande van.

Gelukkig is er al snel een actie op gang gekomen om de gevolgen zoveel mogelijk te verzachten. Gemeentebestuur, regering en parlement gingen er zich mee bemoeien. Het arbeidsbureau deed prachtig werk. Minister Den Uyl maakte in recordtijd Deventer tot ontwikkelingskern, waardoor de oude IJsselstad kan profiteren van verscheidene voordelen bij het aantrekken van andere bedrijven. En de vakbonden sprongen natuurlijk onmiddellijk in de bres om te redden wat er te redden viel — en dat bleek achteraf gelukkig nog heel wat te zijn.

Maar in feite komt al dit werk — hoe hartverwarmend ook — neer op het opruimen van de brokken. Het ongeluk had zich al voltrokken op een manier, waarvan ook de werkgevers zeggen dat het zó beslist niet moet.

Wij zijn blij met die erkenning. Maar dit alleen is niet genoeg. Er zijn maatregelen nodig om te voorkomen, dat drama's als deze zich ergens anders gaan herhalen. Erkenningen — hoe waardevol op zichzelf ook — geven die zekerheid niet.

Zo is het vraagstuk van de medezeggenschap, van de structuur en de rechtsvorm van de onderneming plotseling en op een nogal rauwe manier opnieuw aan de orde gesteld. Dat deze zaken geen liefhebberij van bondsbestuurders is, is in Deventer wel duidelijk bevestigd.

Bij het nemen van zulke ingrijpende besluiten als waarom het hier gaat is de werknemer nog steeds monddood. Hij wordt pas ingelicht als het vonnis al is voltrokken. Een gang van zaken als in Deventer geeft nieuw voedsel aan het wantrouwen van de werknemer in de tegenwoordige bestuursvormen van de ondernemingen in Nederland.

Daarom is Deventer een teken aan de wand. Het herinnert eraan dat het niet alleen voor de werknemerswereld, maar voor het hele Nederlandse bedrijfsleven van het grootste belang is dat er nu eens ernst wordt gemaakt met de verwerkelijking van de medezeggenschap.

De Gids

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

GROENTE en BLOEMZADEN

Ook: HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN, POSTELEIN, enz. enz.

Hollandse of Engelse Prijscourant op aanvrage geheel Gratis.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners) 4 Miles West of Dundas

Phone: MA 8-6641 DUNDAS

Maakt Uw speciaal visgerecht uit dit kookboek

Meer dan 50 illustraties. De "CANADIAN FISH COOKBOOK" bevat een groot aantal uitnemende manieren waarop van de in Canada verkrijgbare vissoorten gebruik kan worden gemaakt.

De recepten zijn een genot, appetijtelijk en goedkoop te maken.

Schrijft nog heden om een exemplaar. Sluit $1.25 in met UW NAAM, Uw volledig adres en verzend per post aan: The Queen's Printer, Ottawa.

DEPARTMENT OF FISHERIES
Ottawa, Canada

Hon. H. J. Robichaud, M. P., Minister — Dr. A. W. H. Needler, Deputy Minister

Mooie Premie Boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. S[illegible] er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

WHENCE THEN COMETH WISDOM?

by H. Boonstra*)

❷

At the outset it is well to ask yourself the fundamental question: in how far has sin affected man's abilities to judge, to see things in proper perspective, to see the ought-ness of life? Does man's spiritual depravity have any influence on his interpretation, his giving weight to facts, on what man is like and what his purpose is? Keep this question hovering in your mind.

Secondly, pose yourself the related question of the scholar's, the scientist's objectivity. Was Freud's notion that nearly all of man's activities are determined by his biological, sexual instincts arrived at by impartial observation, or did his rejection of man's spiritual dimension have something to do with this? Again, does one arrive at materialistic evolution by a dispassionate observance of facts?

These two questions are pertinent in contemplating a Christian approach to your scholarship at Trinity.

These questions may have relevance for example in one's historical judgment.

Thus in appraisal of, say, the Middle Ages, the humanist will regard these 1000 years as a dark, barbaric time when classical learning lay dormant and an all-powerful Church fostered intellectual sterility and superstition. The Roman Catholic, however, tends to view this time as an enviable era when Christianity was not yet ravaged by the calamitous events produced by Tyndale, Luther, and Calvin, and Christian influence reached into the very fibre of all of life. As children of the Reformation we might indeed wistfully acknowledge the *idea* of Christ's spirit pervading all of society, but in this era we also see the unholy alliance between bishop and baron, the uneasy accommodation between the sacred and profane in thought and life, and the pernicious doctrine of the Church of Christ supposedly encompassing all within the borders of Christendom.

It is well to ask: Isn't the historical estimate shaped and tempered by the religious commitment? Ours as well as "theirs"?

Literature may furnish another example. The study of literature embodies appreciation but also critical appraisal and judgment of values. An experience of this summer affords a fitting example of religious perspective determining evaluation, yes, even understanding, of literature. A small group of Trinity teachers and students went to the University of Chicago open-air theatre to watch Christopher Frye's *The Lady's Not For Burning*. This play has bedeviled critics who often see no more than frothy poetry (or worse: poetic rot) and a boy-gets-girl story. While we were in a huddle before the play started, Dr. Vos, former Trinity professor who had centered most of his doctoral work around this play, gave us a quick briefing on his interpretation, which saw in the play a comic reenactment of the basic themes of man's sin, and hope of redemption. Far-fetched? Not necessarily. The history of literature and of literary criticism is intimately tied up with philosophical and religious perspectives and thus Donne, Hawthorne, Hopkins, T. S. Eliot and Graham Greene should be treated both with more sympathy and with greater comprehension here, than in a school divorced from the Christian tradition. The vision of the great Christian poet and novelist to us will always be more encompassing, clearer, and therefore truer than that of the pagan.

Or take biology. I think one can honestly ferret out the secrets of herbs and fruit-bearing trees, and the swarms of living creatures that are in the waters and the birds that fly in the open firmament and the living creatures that the Earth brought forth and the man in God's image and *not* drift into the morass of God-supplanting-and-ignoring evolution.

Finally, on the scene of higher education, courses in religion and theology by no means imply subjection to God's Word. An age which is so honest to God that it can frankly talk Him out of relevance of existence, which produces a new morality in which Biblical givens are largely passé, and a social theory which can very easily preach civil disobedience — this age needs a humble but obedient listening to God's Word, a new receptivity to words such as a light on my path and a lamp to my feet.

The preceding does not imply that every class period is devoted to a deadpan, myopic brain and soul picking of each poor essayist, philosopher and theologian.

Much of your time will be absorbed in learning, in accumulating facts, but more importantly, in understanding, in grasping a totality, in living a history, in getting at the *inside* of a philosophy or a poem (or a frog), in entering a mind honestly, openly, even sympathetically, to achieve true comprehension and fair appraisal. Often one needs the panoramic view of all of an author's work or the temper of a school or the flacor of a century to test if here's a vision one can appropriate, or if it needs some adjusting of an emphasis here and there, or if it needs drastic overhaul and transformation, or if it has to be rejected *in toto*.

Thus you cannot afford to be a cultural or intellectual stick-in-the-mud. Read widely, question incisively, discuss, partake in bull sessions, attend concerts, watch or star in drama, survey the contemporary scene.

And above all don't leave the Retreat thinking that this comes easily. You won't just soak this up if you are spongy enough. To grasp and appropriate this perspective sensitively, you need clear, hard thinking, mastery of subject matter, perceptive theological and Biblical insight.

The faculty does not and cannot present this vision ready-made, finished, pre-packaged and ready to be pounded into your unsuspecting heads. Instead, this is an ongoing process involving all as an academic community. We offer you not so much a promise as a challenge, and I see this challenge not so much in your ability, one or two years from now, to express in lofty rhetoric that your world and life view offers you the cul-

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

De Gaulle is riding high again

France's president De Gaulle showed an unusual friendliness towards Germany the other day.

After he narrowly escaped being sent into history as France's most arrogant politician De Gaulle has given little evidence of repentance for his attitude and policies. He did take great pains to select the right ministers for his government, which is supposed to rule for the next seven years. His choices were calculated to get him the greatest possible support in the elections for members of France's parliament which are to be held sometime within the coming year.

All his efforts to survive could prove fruitless if his government could not muster the confidence of the next parliament. And he'll need every ounce of support he can get, because his opposition, having come so close to toppling the invincible giant, will leave no stone unturned to bring him down next time.

An ordinary politician would change his tune if he discovered that the voters did not like it. Not so De Gaulle.

One of the main issues in last December's election was France's role in Europe's Common Market.

Instead of changing his tune, however, president De Gaulle stubbornly stuck to his guns when the Common Market representatives met again after his narrow escape. At his request the meeting was held in Luxembourg instead of in the Brussels headquarters.

The other Common Market members, led by Germany, would like to see the economic unity of Europe grow into a political unity, something like a United States of Europe.

De Gaulle simply abhors the idea. He wants to maintain France's complete independence and insisted on veto-rights in the deliberations of the Economic Council.

However, according to an agreement reached in Rome in 1957 the members would decide matters by majority vote, starting January 1, 1966. This would mean that France could be outvoted easily.

To prevent that situation De Gaulle ordered his representatives to walk out of the Common Market meetings last July.

If the other countries hoped for a humiliated and subdued attitude from the French delegates to the Luxembourg meeting they were rudely shocked. All the French had to say was something like this: We'll play along with you again as if nothing has happened, if you'll give us what we want.

In a complicated and somewhat confusing statement as the end of the meeting the Common Market members did just that. They said that all decisions should be made unanimously, if they weren't unanimous the delegates should talk until they become so, and if there isn't complete agreement, then each member has the right to disagree, but should cooperate just the same.

In effect it means resumptions of Common Market activities and another victory for De Gaulle. Or are the Common Market members hoping that De Gaulle's days are numbered anyway? For the time being he's riding high again. Very shortly now he will travel to Moskou for consultations with the Kremlin leaders, at the invitation of the Russians. "I'll plead for reunification of Germany", he promised the disturbed Germans. The promise is kept easily enough. Whether the plea will have any result is another question.

• • •

War over Cyprus?

The political volcano called Cyprus has given off some ominous rumbles again. There was even a bit of smoke over its crater and some nervous observers predicted another outburst.

Late last year NATO officials got the hostile factions involved, the Greeks and the Turks, to agree that neither would do anything to aggravate the situation now that the period of United Nations supervision is drawing to a close.

Greece and Turkey have been fighting over Cyprus ever since the British withdrew. The majority of the island's population is Greek and are led by the Greek Orthodox bishop Makarios. They want "Enosis", unity with the Greek motherland. But the Turks say that historically and geographically Cyprus belongs to Turkey and that anyway the Greeks cannot be trusted to safeguard the rights of the Turkish minority on the island.

Of course, the normal way of resolving the question, as plebiscite, does not work here. If the population were to vote on whether they want to belong to Greece or Turkey, the outcome is certain.

To keep the Greeks from cutting the throats of the Turks and vice versa the United Nations have maintained a peace keeping force on the island for years now. But of course this cannot last forever, and very shortly now a United Nations ambassador will arrive to see what the next logical step may be. Even before he so much as peeked under the lid that kept the volcano from erupting, the pot began to boil furiously. Makarios made a visit to Athens and the Greek authorities issued a statement saying that they feel as strongly as ever about uniting Cyprus with Greece. Whereupon the Turks in Ankara quickly caught fire on their breaths and hotly stated: "The Greeks seem to want war over Cyprus? Alright, we're ready."

The United Nations ambassador hasn't even arrived yet. But he already knows that nothing has changed on Cyprus and that he cannot expect to do more than recommend that the peace keeping army be maintained.

A STROKE

by Dr. Van Belle M.D.

★

An ounce of prevention is worth a pound of cure

We have all known people who have suffered a stroke and died. It is only a year ago that the great Churchill died due to a stroke and only a few months ago Albert Schweitzer, the doctor from Lambarene, went into a coma and died. What happened to these men? What is a stroke? Before we are able to understand this, we have to know something about the structure of the nervous system.

The Nervous System is the most complicated system of our body. Without it we would be blind, deaf, mute, paralyzed, our heart could not beat — without it we would be dead. It is the system that we need in order to keep contact with the outside world; it is the system that we need so that we can act in harmony with the stimuli that we receive from the outside world. The Nervous System consists of the brains and the spinal cord. Both are made of cells, of neurons, and nerve fibres. The cells receive messages and decide what action must be taken. The fibres are the pathways. They connect the neurons with each other and with the organs (eyes, ears, skin, heart, gut etc.).

The spinal cord is situated in our back, surrounded by vertebrae. We are not able to control our actions here — everything happens at a subconscious level. Examples of this are the reflexes. We all have been examined by a doctor at one time or another in our life. During one part of the examination he takes his reflex hammer and taps just below the kneecap. Then our leg jerks forward; we cannot control this action. Even if we had not wanted our leg to go forward, we still would have been unable to hold it back.

The brain is located in the skull. With it we are able to think; we can control our actions: with it we are able to say yes or no. Although the brain as a whole is one integral organ, each part of the brain is designed to do one particular task. There is, for example, a center to regulate breathing, a specific center for circulation, one for the appetite, one dealing with behaviour; there is one particular part of the brain which initiates action in the right leg; one particular part which gives feeling in our left arm and so on. Injury to one part of the brain can give rise to a very specific disability. It could make us mute, paralyze one of our limbs, make us blind. A large defect, however, could give rise to several disabilities at the same time.

The main food for the brain is glucose or sugar. This is supplied by the blood and is vital for the brain cells. The blood is brought to the brain by several large arteries. They divide into smaller and smaller branches and finally end up in tiny capillaries. When the blood supply is cut off, the brain cells nourished by that particular blood vessel will die — one has suffered a stroke. This 'accident' can be caused by one of two factors. A blood clot may obstruct the blood flow through the vessel or the vessel itself may burst resulting in bleeding.

(Continued on page 10)

THE NEED FOR MODERN ART

by John Knight

If there is one event that shook the foundation of the world painters lived in, it was the invention of the camera about a hundred years ago. Under proper lighting conditions a "camera-man" could now record his environment without any art training. Photography could well develop into an art (as it now has) and artists of the 1860's realized that here was a real threat to them. With little success they attempted to limit the subjects that photographers could record. And since they weren't able to control the spread of photography, they found there was only one alternative: to think and re-think the role of painters in modern society.

Painting as an individual form of art was only four hundred years old. In the early centuries of Western civilization, right through the Middle Ages painters were little more than decorators of buildings, craftsmen whose work was secondary to that great and noble art: architecture. It was during the Renaissance that paintings became accepted as individual works of art, each as meaningful as a book or a work of music. The role of artists had been varied, although most were "story-tellers". They provided commentaries on the holy events of the Bible or church history, often they found inspiration in literature and when travel opened distant countries, the Orient became a favorite topic artists could dream about. Imaginative artists provided glimpses of heaven and hell and those whose travels had taken them abroad found it necessary to impress their admirers with fantastic landscapes of mountains and waterfalls. Those who stayed at home concentrated on the rural life within walking distance of their studios and the very successful became the "darlings" of high society: portraitists to royalty and wealthy merchants.

In all this activity painters had one thing in common: a search to imitate nature as closely as possible, a concentration on proper form, correct shadows and colour that would be believable, without getting "wild".

A REALIST

Oraxio Gentileschi was such a man. A true Italian artist, vibrant and extremely skilled in his portrayal of people. His forms were graceful, his lighting superb and his colours were deep and warm. The age of the Renaissance was past, an da new style was in vogue: Baroque, the era of elegance and of graceful twirling forms. Baroque was not limited to painting but was evident in sculpture, architecture, music and literature. It was the age of Bach, Moliere, Monteverdi and Shakespeare.

The subject of Gentileschi's painting is Saint Cecilia, who according to legend invented the organ because she could find no other instrument adequate enough to capture the heavenly sounds of angels. She had received a vision of angels singing and had written the music down.

Gentileschi used his own daughter to model for this picture. When we study the painting and especially its lighting we see how closely the artist recorded what he saw. Like a photographer in his studio he made the most of his light sources. Typically Italian he presents us with flawless features: his models are idealized a liberty that an artist may allow himself.

Note: When describing this typically Italian we have the past centuries in mind. Presently Italians, especially in their movies, do not search for idealized forms, but rather the plain, unadorned people of the street.

The problem with Gentileschi and hundreds of other painters who never became "great" artists is their pre-occupation to copy nature as faithfully as possible. As an academic exercise this may have a great deal of merit, but it is a cold and impersonal approach to art. The artist says little about himself and the way he looks at his environment.

When we visit museums and see this kind of work we will be impressed by only one thing: great technical skill. This obsession with technique at the expense of personal expression was to be continued for beyond the Baroque age into the Romanticism of the nineteenth century. Painters considered it an honour to follow the dictated rules of official academies. And individualists? For them there simply was no room in the academies. They were misunderstood and seldom accepted.

CHANGES

Several times now, in this series, we have mentioned the Impressionists. The group that broke with tradition and started to paint "modern". Impressionism really didn't last long as a major art movement: soon artists felt that the revolution of the Impressionists was incomplete. In an age that machines and industry began to determine men's lives new art forms were needed. None of this romantic wishy-washy stuff, but bold expressions to a new world, a new audience.

Hopefully this series of articles will lead to an evaluation of twentieth-century art starting next month. Before we look at the second painting on this page let's briefly look at the two directions in which art developed since the end of the nineteenth century. Art critics prefer to talk about these two directions as **Apollonian and Dionysian.**

Appollonian is the movement that most of us would call "sane". It is characterized by orderliness and balance and depends a great deal on line and structure. There are all indications that the artist planned his picture.

Dionysian is quite the opposite. It is the movement to which the expressionists belong and the Fauves (nickname, meaning wild beasts). The modern action painter belongs to this group.

We might sum up the effect on the observer by saying that **Apollonian** work appeals to our **reason** and **Dionysian** painting to our **emotions.** *)

WHO CARES WHAT IT IS?

Paul Cezanne is the painter of the Still Life on this page. On a table top we see a bottle, a decanter, apples and peaches and a table cloth. It is quite a colourful painting and would provide a great example to illustrate the interplay between cool and warm colours. The painting is predominantly blue and blue-green with touches of bright yellow and orange added for excitement and colour-balance. But, you will say, the decanter and bottle are crooked and this . . . eh . . . thing everything is placed on doesn't resemble a tablecloth.

Perhaps we are accustomed to photographically correct pictures that we react when we see a crooked decanter. But Paul Cezanne and his disciples in the Apollonian movement of modern painting ask us to make a fresh look. A child recognizes the objects readily and does not question the symmetry of a bottle. Likely he will draw similar shapes. This doesn't make Cezanne's work childlike, but it does make it direct. It is his impression that becomes part of a design that has to fit within the four sides of his canvass. Cezanne looks at nature, analyzes what he sees and RE-constructs! To him this is what painting should be: a mental exercise to place a recognizable shape of a bottle with recognizable shapes of other objects on a table. No, not on a table, but on a flat canvass. Cezanne doesn't want to create the illusion of depth, but wants to give us a design of pleasing lines, shapes and colours. Cezanne is a disciplined painter who loves order and purity. It is honesty carried to extreme. Where a man like Gentileschi might spend hours imitating an intricate design of the label on a bottle, Cezanne shows us a bottle, hard and cold and unmistakable.

In order to paint an object Cezanne probably had to get a little excited about it, but his moment of emotional involvement was "fixed" into something more durable. This was his great departure from Impressionism. The impressionist gave glimpses of a moment (a family in a row boat, a professional dancer on a dance-floor, a smile, a look of disdain). Cezanne wanted something of permanent value. His thrill was not in the scene that had to be recorded, but in the organization of his own work.

It is interesting that Jean Casson, a French critic wrote this about Cezanne: "Doubtless this passion for authority, incorruptibility and hygiene . . . is to be attributed to the obstinate and iconoclasm."

Cezanne wanted harmony and his intellectual efforts to obtain harmony were linked with Calvinism! Readers who live near Toronto should by all means see the work of one of Cezanne's intellectual stepchildren, Piet Mondriaan, presently exhibited at the Art Gallery of Toronto. There are 117 of Mondriaan's works on display that show the evolution of a painter of the Apollonian school better than a hundred articles could. The exhibit will be open through March 20, 1966. A catalogue of Mondriaan's art is also available and carries a fine analysis by Robert Rosenblum of Princeton University.

For those who can't visit galleries we'll start a tour next month in our first discussion of twentieth century art. A work by Max Beckmann will be first on our list.

*) Apollonian and Dionysian trends are often found in the work of one artist who synthetizes the two opposite directions in art. Dr. Hans Rookmaker's doctoral thesis "Synthetist Art Theories" studies this compromise in the life of the French artist Paul Gauguin.

Orazio Gentileschi (Florentine): Saint Cecilia and an Angel. Samuel H. Kress Collection, 1961.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE DECEMBER LADDER

Names	Problems Points 184	185	186	187	Sub-Total	Previous Total	TOTAL
	3	2	3	2	10		
T. Bruinsma, Pierrefonds, Que.	2	—	—	0	2	75	77
J. Byl (II), Burnaby, B.C.	3	2	3	2	10	58	68
M. DeJong (II), Stirling, Ont.	3	2	3	2	10	52	62
T. P. Palmer, Grand Rapids, Mich.	3	2	—	0	5	50	55
H. Vissers, Dartmouth, N.S.	—	0	3	—	3	52	55
R. Bouma (I), Belleville, Ont.	0	2	3	0	5	45	50
A. Guillaume (IV), Edmonton, Alta.	2	2	3	0	7	29	36
J. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	—	2	—	2	4	23	27
A. Renema, Duncan, B.C.	—	—	—	2	2	24	26
J. Prins (I), Lacombe, Alta.	2	2	3	2	9	10	19
H. Langendoen, Toronto, Ont.	0	0	3	2	5	13	18
H. Drost (I), Goderich, Ont.	2	0	—	2	4	8	12
M. Visser (I), Duncan, B.C.	—	—	3	0	3	9	12
H. Amsinga (I), Hay, Ont.	3	2	3	2	10	(top)	10
J. Kloosterman, Peterboro, Ont.	1	0	0	0	1	8	9

REMARKS

This result was reached by 15 contestants in December. Only slight changes took place and so far nobody reached the top. G. Bloemendal came down from the ladder without any word after his last letter in August. If H. Hengeveld will not send in next month, he will lose 83 points. Wouldn't that be too bad? Our good team of climbers becomes gradually smaller. I am really thankful, men, for your enthusiasm as appears from some nice and encouraging letters. A.G. and C.H. climb the ladder in Canadian Chess Chat. I wonder who of our team will follow.

Still Life from Paul Cézanne (French). Chester Dale Collection, 1962.

A Stroke

(Continued from page 9)

Just as the arteries elsewhere in the body, so the arteries of the brain can become hardened by atherosclerosis. Now a thrombus or blood clot can easily form on their walls and gradually obstruct the blood flow more and more, cutting off the blood and at the same time the food supply to the brain. A small piece of this thrombus may break off and travel with the blood stream to one of the smaller vessels of the brain obstructing its lumen.

Instead of a blood clot a bleeding could be the cause of the trouble. One might have suffered from a high blood pressure for a long time and this may finally cause the rupture of a blood vessel in the brain.

The symptoms such persons display, the severity of the attack, as you will understand from what has been said before, depends on the location as well as the size of the involved blood vessel.

When the cause is a blood clot the actual stroke is often preceded by several warnings. Weakness of an arm, slurring of speech, a staggering gait may develop for a short period of time and then disappear again. When a thing like this happens the doctor should be consulted right away, so that he can start therapy, which will prevent the real severe vascular 'accident'.

A high blood pressure is often discovered on a routine physical examination. Again it is very important that proper treatment is started in time. I feel that all people over 45 years of age should have a complete check-up once a year by their family doctor.

When an actual stroke does occur a doctor deals with a comatose, helpless patient, who needs special care in a hopsital. He must be fed via an intravenous infusion and has to be turned every two to four hours, the skin must be looked after to prevent bed-sores. Physiotherapy is of the utmost importance right from the beginning. When the paralyzed limbs are not put through a full range of movements every day crippling contractions will be the result. When the person recovers, he has to sit on the edge of the bed in a few days (with or without support) and will be up in a chair in 2 weeks. Then gradually he has to be taught all the simple basics of life again: How to feed himself, how to dress, how to put on shoes, how to walk etc. Just as a small child he must learn all these things anew.

When the person is unable to speak, speech therapy should be attempted. Several forms of speech disability are possible. There may be a total inability to say anything at all or the person may understand what is said and then answer but he will use the wrong words for a certain object. (He may be well aware of this, but unable to do something about it.) It can be a real challenge to the therapist. She may be highly rewarded or bitterly disappointed. Although the patient may have been in Canada for several years it is always the mother tongue that returns first. The patient may be helped tremendously if someone sits down with him every day and sings simple songs from his childhood over and over again or counts to ten unwearily. Infinite patience on the part of the therapist and relatives is one of the first requirements for a full recovery.

Following hospital care, continuous supervision by and contact with the family doctor is needed to prevent a recurrence of the event.

In summary: A stroke is a vascular 'accident' of the brain arteries due to a blood clot or a bleeding. The best way of treating it, is to prevent it. This can only be done when the people themselves are sensible enough to go to their family doctor regularly. This is especially true for people over 45 years of age — they should be examined completely once every year. An ounce of prevention is worth a pound of cure.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONTARIO
JA 8-1932

We carry a large assortment of skits, plays and monologues, music books and sheet music for organ, music for beginners and a great variety of choir-music. Ask for samples.

DAILY MANNA CALENDARS NOW AT HALF PRICE

Regular price $2.20. Now as long as they last $1.10.

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

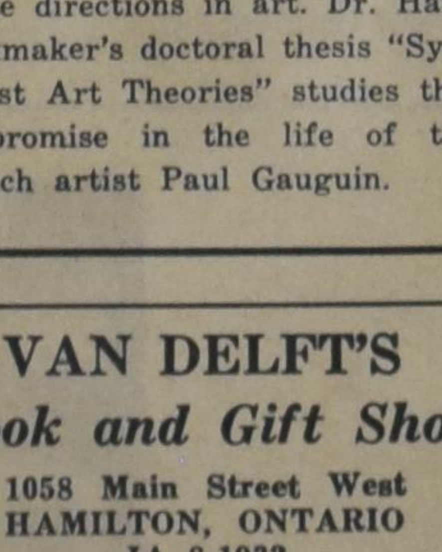

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga
Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

Wisdom ?

(Continued from page 9)

tural mandate to subdue the world with Calvinistic grandeur.

Leave the rhetoric to the time when you are asked to deliver a speech about this. The challenge is to thoroughly know and understand, also to learn from and to appreciate, your cultural heritage and the richness of much of contemporary life. But then too, be critical, and let your criticism be fashioned and sharpened by your faith. From your faith perspective, guided by the Word, you (we) can attempt to assess and evaluate the glories that are Greece and the grandeur that is Rome, Chaucer and Melville, barojue music and Renaissance art; but also: medicare and closed shop, Playboy morals and pop art, rat-infested slums and a society of leisure, the organization man and deterministic psychology, *My Fair Lady* and *The Pawnbroker.*

The challenge is to work at this intently, consistently, prayerfully, humbly. Above all, humbly—, for one may be engaged in this task very grandly but proudly. Working with God's Word can indeed give insight—but never forget: your view of God's Word or its implications may be awry. So, do not claim an exclusive corner on the truth too easily.

If wisdom indeed lies in the fear of God, this will be a fear of humbly listening, and whatever pride there might be can only be a pride in the noble cause for which we are doing all this. Noble it is. For listen how Job's words are culminated in Colossians 1. The earth and the whole Heaven architectured and bulldozed and erected by God — yes — but note: Christ — in Whom all things were "The first-born of all creation — created in the heavens and upon earth, things visible and things invisible, whether thrones or dominions or principalities or powers, all things have been created through Him and unto Him and He is before all things and in Him all things consist."

In this then lies the gloriousness — all things and all creatures and all their purposes finally culminating in Christ as Head.

I would like to conclude in rendering the final lines of Hopkins "The Leaden Echo and the Golden Echo" with a slight twist. Hopkins finds that Beauty has "lastingness" only when presented to Christ and is then returned manifold. So with learning. Let us present it to Christ who shall keep, that is, preserve it, for says Hopkins when we

. . . freely forfeit [*our learning*]
it is kept with fonder a care
Fonder a care kept than we
could have kept it, kept
Far with fonder a care (and we,
we should have lost it)
finer, fonder
A care kept. — Where kept? Do
but tell us where kept, where—
Yonder. — What high as that!
We follow, now we follow.
Yonder, yes yonder, yonder,
Yonder.

* Mr. H. Boonstra is librarian and lecturer English at Trinity Christian College in Chicago.

MYSTERIES of the UNIVERSE

Exploring the Solar System

❷

Will man ever travel through space on long and extended journeys? If science's boldest dreams are realized they will even leave the confines of the Solar System and roam beyond, toward other stars in efforts to determine whether or not they have planets like the sun. Unless God causes the elements to burn in fervent heat before and creates new heavens and a new earth it seems that such trips eventually must come within the realm of possibilities.

The latest plans are for space craft to soar beyond the orbit of Mars for exploratory trips to Jupiter and Saturn, the two biggest planets of our Solar System. These plans now call for the use of "asteroids" as space bases. What are asteroids? They have played a large role in space fiction, exactly as space bases and they're worth a closer look. So let's go back to our maps.

The first map represents the orbits of Mercury, Venus, Earth and Mars. But this time we'll give most of our attention to the second map.

That tiny circle in the middle is the same length as the largest one on the first map: it is the orbit of Mars drawn on a smaller scale.

So the first thing that strikes us when we study the second map is the huge distance we're dealing with. To bring this into sharp focus: the orbit of Mars has a diameter of 284 million miles, the orbit of Pluto (the outermost circle on the second map) has a diameter of some 7200 million miles (7.2 billion). So even though Pluto is on the average more than 3.5 billion miles away from the sun it is still held in its orbit by the gravitational pull of the sun.

Now that we're on the subject of distances, a German astronomer by the name of Bode in 1772 discovered a curious fact. While experimenting with figures he found that there is a definite pattern in the distances between the various planets and the sun. This is how his experiment went.

He took the number 4 to represent the distance between the sun and the first planet, Mercury. Adding 3, he had, roughly, the distance between Venus and the sun, adding 6 he had the distance between the earth and the sun, etc.

The discovery, now known as Bode's Law, is best explained in the following way:

	Mercury	Venus	Earth	Mars		Jupiter	Saturn	
	.4	.4	.4	.4	.4	.4	.4	etc.
Add	0	.3	.6	1.2	2.4	4.8	9.6	
Total	.4	.7	1.0	1.6	2.8	5.2	10.0	

Roughly Mercury is four tenth of the distance between earth and sun, Venus at seven tenth, Mars at 1.5. But then there was a gap. As far as astronomers knew there was no planet at 2.8, the distance between earth and sun, although the formula again held true in the case of Jupiter and Saturn, which are approximately at 5.2 and 10 times the distance between ourselves and the sun.

Could it be that there was a small planet which had never been observed? Astronomers started looking in the calculated orbit, and sure enough they found first one, then more very tiny planets. As time went on more and more were found and we are now told that there are at least 30,000 of them, most of them no bigger than a boulder, untold bigger ones that measure a few miles in diameter and some big enough to hold a country like England or France.

These tiny planets were called asteroids and it is of these asteroids that scientists today think as potential space bases for further space research. They would send spacecraft up to land on, or "rendex-vous" with, one of these asteroids, then use them as a temporary home from which further flights may be launched.

Fantastic? It certainly is. But with the speed things develop these days nothing seems too fantastic to be realized.

For the time being let's content ourselves with a further exploration of the Solar System on paper. We're going out beyond the small circle in our second map and meet the giant of our system, the planet Jupiter.

Applying Bode's Law we can find its distance from the sun if we know that the earth is 93 million miles away from the sun: some 483,600,000 miles. If we lived on Jupiter a year would have 4,380 days, for that is how long it takes Jupiter to make one trip around the sun.

Another astounding fact would be the size of the planet: it is 11 times as big as the world. Because of its mass Jupiter has a very strong gravitational pull. A person weighing 100 pounds on earth would have difficulty walking, for there he would weigh some 250 pounds.

The most amazing thing on Jupiter would be the twelve moons rising and setting constantly. Three of them are bigger than our own moon, a fourth is only a little smaller, and the other eight are only tiny specks. Two of them travel in opposite directions compared to the others.

Even with a good pair of binoculars you can observe Jupiter well, and see some of its moons. The Italian astronomer Galileo was the first to see these moons, and when he observed that they constantly circled the planet he came to the conclusion that everything in the universe, including our earth, must be travelling in circular orbits. When he proclaimed this "heresy" the Roman Inquisition promptly jailed him for his God forsaking ideas, and only spared him from being burned at the stake because of his age.

Jupiter should be visible just now in the constellation of Taurus, the Bull. Look toward the South, find the three bright stars of Orion, then look higher and slightly to the right. You may find it hard to distinguish the planet from the bright star Aldebaran, but remember that a star twinkles, a planet does not. Have you located the orbit of Jupiter on our map? It is the first circle beyond the tiny inner circle.

But on we go soaring the sky with a speed greater than that of light itself, for the next moment we visit the most fascinating planet: Saturn. You often see it pictured, and it is easy to recognize because it has a set of rings around it.

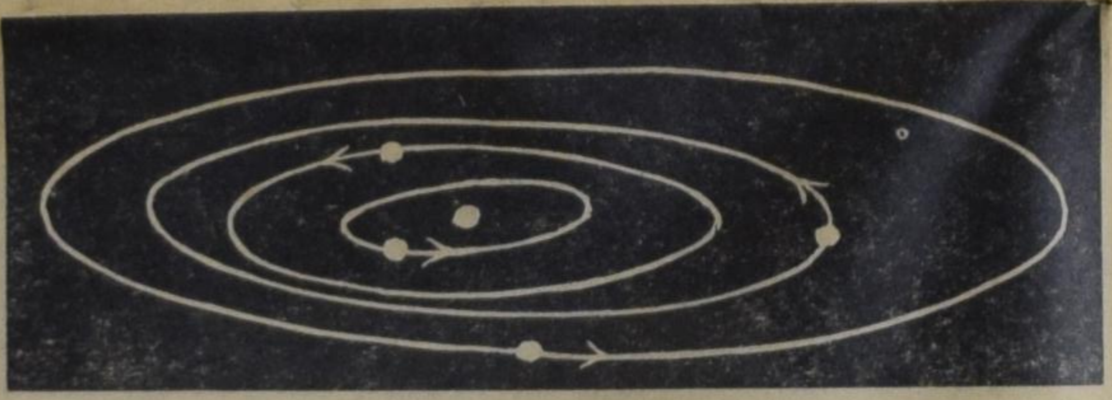

MAP 1

Saturn is the second biggest planet, almost ten times as big as the world, and as we see from Bode's Law some 90 billion miles away from the sun; it's year would last nearly 11,000 of our days. Walking on its surface we would be awed by the vast band of light stretching from horizon to horizon like a milky way that shines with the brilliance of a moon. It is thought that these bands consist of loose dust and gases forever swirling around in Saturn's gravitational field.

In addition to this majestic band of light there would be the sight of no less than nine moons forever setting and rising. Only one of these moons is larger than ours, one is about half the size and the other seven are tiny ones. One of them travels in the opposite direction from the others.

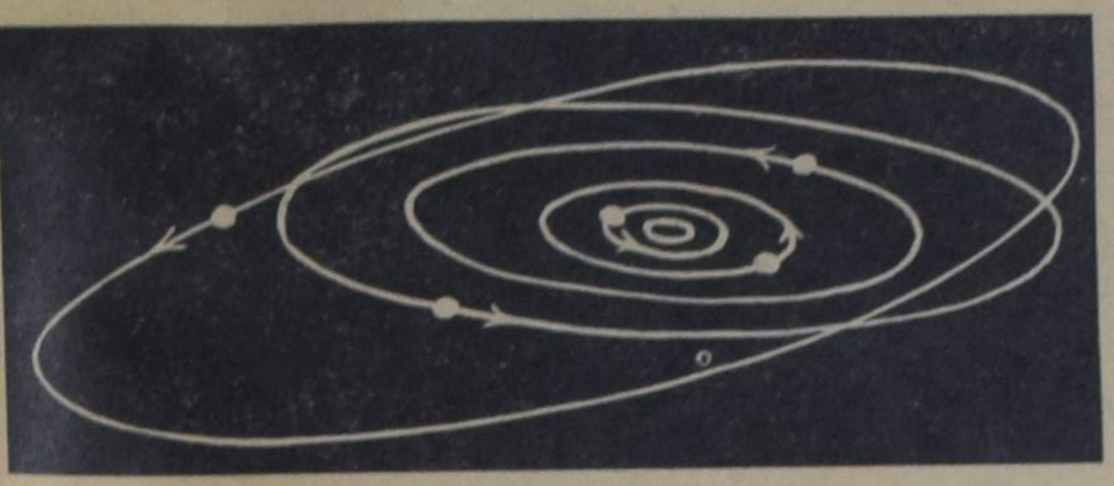

MAP 2

We can't stay too long here either as there are three more planets to explore. Before we leave it, you will not be able to find Saturn in the sky until late August, 1966, when it rises on the eastern horizon and climbs higher and higher during the succeeding months to be with us all through the winter of 66-67. If you have a good pair of binoculars you'll be able to see the rings.

Our next planet is Uranus but chances are you will never see it. Even though it is four times as big as the earth Uranus is too far away, more than one and three quarter billion miles, to be seen by the naked eye. It was discovered by accident in 1781 and caused an uproar in astronomical as well as in theological circles. Since Copernicus people had held to the number seven (the sun and six planets) as denoting the completeness of the solar system. For a while they clung then to seven planets, but this idea was shattered as well when in 1845 still another planet was discovered: Neptune.

This discovery was a mathematical miracle. On the basis of numerous calculations scientists had concluded that there must be still another planet. They even were able to figure out its exact position in the sky on a given date and hour and when they pointed their telescope on the spot, — there was Neptune.

How did they know that this was not just another star? Looking through a large telescope planets appear as small disks, whereas stars never become more than pinpoints of light. Moreover in subsequent observations it was proven that Neptune followed almost exactly the orbit which had been calculated for it.

Almost exactly, but not quite. And from the discrepancies the astronomers subsequently calculated the position and orbit of still another planet: the last one, Pluto.

Pluto does not travel in the same plane as the other planets, as the map shows. It takes 248 years to make one trip around the sun. Uranus takes 84 years, Neptune 165 years. Neptune is almost the same size as Uranus, Pluto only a little bigger than our world.

Life on any of these three planets would be a very dark affair as the sun does not carry enough light and heat far enough for there to be the slightest difference between day and night. In other words, they are in constant darkness and low temperatures that defy all description.

If you think the Solar System awesome, remember that the whole of it is only a tiny speck in God's vast and limitless universe.

John Vriesinga.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VARIA

RAH! DAH! AH, SO?

The Japanese student, who was attending an American university, wrote his father in Tokyo about his new school. "An American university," he wrote, "is a vast athletic institution where, fortunately, some studies are maintained for the benefit of the feeble-bodied."

Christian Labor Herald.

Kelowna, B.C. - A FAST GROWING CITY

British Columbia is know as a progressive province. One of its cities, which is especially drawing attention is Kelowna, in the Okanagan Valley. Its population at present is 30,000 but before long a rapid increase may be expected. During the course of this year a regional college will be built as well as a vocational training school. In the near future a carpet factory and a winery will be put into operation. Apartment buildings and motels will be added to accommodate the rapidly growing number of citizens and visitors.

Kelowna is especially known for its share in the apple industry of Canada. It is sometimes called the "apple capital of Canada". All soft fruits are grown locally.

Kelowna has an excellent climate. The summers are dry and the winters are mild. It is situated along the Okanagan Lake. Many vacationers select Kelowna for water sports in the summer and skiing in the winter.

In 1965 efforts were made to establish a Christian Reformed Church in Kelowna. This has become a reality. Since the beginning of this year regular church services are held every Sunday at 2 p.m.

Apple picking in the Okanagan Valley, B.C.

PARENTS AND CHILDREN

by

Adriaan Peetoom, B.A.

In the Christian Courier of February 4, 1966 you will have found an article that must have puzzled a great many people. What did I mean with the statement that I proposed to offer alternative questions to the ones suggested by the Curriculum Study Committee of the Toronto District of the Canadian Christian Teachers' Association? As far as you knew, I had never talked about this before.

I was puzzled myself. After checking with the Editor it appeared that one of the articles was lost in the mail. Please accept my apologies. In place of the lost article please accept the following. If you still have the one published on February 4th, it should be read after this one.

•

The above named committee has presented its first report, published in the Christian School Herald of December 1965.

This committee has done a great deal of work in attempting to determine the direction in which a truly Christian curriculum should be developed.

A first glance at the report discovers much which is admirable. It is obvious that the members of the Committee earnestly struggled with a most difficult and baffling subject. It is obvious also that these committee members earnestly searched for the specific relevancy of Scriptures to courses of study and methods of study. They have earned our gratitude.

Let me quote you some parts of the report, however.

After examining the Aims of a Christian Curriculum, and the implications of these aims, the report proceeds to list three questions for further study. Here they are:

1. What form is best for the Christian School Programme of Studies? Is the subject-centered curriculum, with some correlation as found in the present Departmental courses of study, adequate? Or should the curriculum take another form: fused, broad-fields. integrated experience?

2. It is understood that our schools should teach the basic levels of achievement suggested in the courses of study of the Department of Education. To what extent should we adopt the Departmental courses in the other aspects of curriculum; e.g. the material taught in social studies or reading selections employed?

3. How can we provide for typical pupils: special courses? enrichment? individual help?

I must confess to you, that I was shocked by these questions. I could not believe that these questions could be a consequence of the rest of this report. I could not believe that this committee seriously suggested that the answers to these questions would result in a Christian Curriculum.

In the first place it shocked me to see the use of so much educational jargon: "fused", "broadfields", "integrated experience". Does anybody know what these terms mean? Do our school boards know? Do our parents know?

I have seen these terms before. I have seen them in professional literature, used by experts, devoid of meaning, but sounding very impressive indeed.

Am I to assume that a Christian Curriculum will have to learn the working methods of these experts first, before it can proceed on its own? If this is so, can the Committee assure me that this terminology is not accompanied by the ideas of these experts, ideas which we know to be secular and godless?

In addition I am not convinced that "our schools should teach the basic levels of achievement suggest in the Course of study of the Department of Education."

Where did the committee get this notion? It certainly is not a legal requirement to do so. Does it feel that the wisdom of the Department of Education is the right kind of wisdom? Why then do we have Christian Schools at all?

Has the committee forgotten that the arbitrary divisions of educational policies by province has created confusion in both standards and curricula? Is there a Christian Curriculum in Manitoba different from that in Ontario. Surely we all recognize that a school in the heart of rural Ontario will show differences with a school in downtown Vancouver. These differences are differences of geography, and not of politics. What made the Committee decide differently?

We know also that the Department of Education in Ontario is not at all sure about its own Courses of Study. The next few years will probably see the wildest possible changes in these courses. The Hall Commission Report, eagerly awaited by many, will have a profound effect on Courses of Study. The new, ever expanding curriculum branch of the Department is itching to show some results. Are the Christian teachers going to trust these new trends and courses?

May I suggest that neither the Public school system nor the Separate school system are accepting changes in a docile manner? There will be many an outcry!

"How can we provide for typical pupils . . . ."

I challenge the Committee to define a "typical pupil." This term again suggests the adoption of the public school jargon. I wonder whether God knows any "typical pupils." I have always been under the impression that all of His covenant children were rather special, none quite like another. Certainly you will never convince a father or mother of the typicalness of their children.

Again, we know that practical considerations force the teaching of many by common methods of common materials. This, however should be a constant source of frustration, rather than an accepted fact.

These were the angry questions I asked after reading this report. Many additional thoughts came to mind.

Is it true, that our people are very well versed in voicing theoretical considerations? We know how to formulate creeds, quote texts, use words such as "kingdom," "principle," "covenant" and others. We know how to become 'inspirational', and we do it frequently.

That is so easy to do. The hard task is to use the inspiration for the tiring, frustrating, self-denying search for the ways of that "kingdom," the consequences of those "principles" and the contents of that "covenant." If the theoretical part of this report has meaning, it must result in a curriculum different from that of the public school system. Otherwise we are simply pious followers, plagued with schizophrenic pious doubts.

Please, committee, do not take this criticism personally. As I said before, no one doubts your earnest attempts and sincere convictions. They are obvious.

The whole point is, that you shrunk back from the consequences of your report. We can all understand this. The consequences are a mystery in many ways. We shall have to try new things, things never tried before. We shall have to think new thoughts, thoughts not tried before. It is easier to criticize at this point than to offer valid alternatives.

In the Christian Courier of February 4, I offered some alternative thoughts. Please have a crack at those.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to our Covenant Lord, we announce the birth of our daughter

JANNETTE GRACE

Born on February 3, 1966.

Nick and Doreen Bakker.

R.R. 3, Bowmanville, Ont.

On Friday, March 4th, 1966, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

FEDDE MOESKER
and
JANTJE MOESKER—TE VELDE

the occasion of their 40th wedding anniversary.

That the Lord may bless them and give them many more years, is the wish of us all.

Jantje and Rudy Huften, Orillia, Ont.
Tina and Wim van 't Spijker, Vriezenveen (Holland).
Aly and Henk Kobes, Bowmanville, Ont.
Cor and Rika Moesker, Atherley, Ont.
Ineke and Karl Schenk, Orillia, Ont.
Janny.
Adolf.
and 19 grandchildren.

R.R. 1, Udney, Ont.

Nurse, 29, wishes to

CORRESPOND

with a man, age between 29 - 34. Please reply to no. 1855, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

On Saturday, March 12th, 1966 we hope to celebrate with our parents and grandparents

ABRAHAM NIEZEN
and
MARGRETA NIEZEN—VOOGT

their 25th wedding anniversary.

That the Lord may spare them many more years for each other and for us, is the prayerful wish of their thankful children.

Carl and Nellie Good,
Larry, Cathy Ann, Bobby,
Orangeville, Ont.
Arie.
Bert.

R.R. 4, Bellwood, Ont.

EXPERIENCED MARRIED MAN WANTED

on cash crop and hog farm, by April 1st, 1966. Good salary for the right man. Good house with modern conveniences available. Seven miles from Exeter on # 4 Highway. Year round employment. Write or contact: Mr. H. Knip, R.R. 1, Clandeboye, Ontario. Phone 228-6218.

RELIABLE GIRL OR WOMAN WANTED

in Chr. Ref. home, where mother is disabled. 5 children, age 4 - 12. Write: Mr. E. J. Tekelenburg, Box 854, Rocky Mtn. House, Alberta.

WANTED LABOURERS

In growing community with Chr. Ref. Church and Chr. School in Pleasant Valley District. Workmen needed in lumber industry, also various opportunities of starting own business due to proposed pulp mill in area. For information write to W. Reitsma, Box 327, Houston, B.C.

CLERK - TYPIST

male or female, for responsible permanent position. Applicant may be in grade 12 or 13 now and start in July, or may be older person with general office experience to start at once. Knowledge of Dutch helpful, thorough knowledge of English essential. Give full details in first letter, or phone for interview: 637-9151, Burlington Book & Bible House, Burlington, Ont.

Two gentlemen want to share

APARTMENT

in Burlington. Call 637-1535 after 5.30 p.m.

ROOM FOR BOARDERS

Also furnished apartment for 3 girls with private entrance. M. Van Wijk, 62 Delaware, Hamilton, Ont. Phone 525-332.

Niagara Christian Hockey League

STANDINGS

	W	T	L	Pts.	F	A
St. Catharines	10	3	2	23	78	34
Hamilton	10	2	4	22	58	33
Port Colborne	8	0	9	16	60	47
Wellandport	4	3	5	11	39	40
Brantford	4	2	5	10	35	31
Grimsby	0	2	11	2	11	87

TOP TEN SCORERS

		G	A	Pts.
S.	John Bergsma	18	25	43
S.	Jerry Teeuwsen	13	18	31
H.	John Ludwig	18	9	27
H.	Bill Schilthuis	10	17	27
S.	Paul VanWingerden	16	7	23
H.	Frank Buwalda	10	10	20
P.	Mike Fokkens	10	9	19
S.	Bill Colyn	7	10	17
W.	Henry Huizinga	9	7	16
P.	Cecil Dam	11	4	15

JAMES M. DUNWOODY & CO.

Chartered Accountants

D. VAN LEEUWEN, C.A.
K. GERHARDT, C.A.

330 Bay Street,
Toronto 1, Ont.
364-8261.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor
Commisioner for taking Affidavits

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

Clerk-Typist

required by Toronto firm

(Northwest Area)

Excellent opportunities for advancement.

Reply to Box 1854 c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

CROSS WORD PUZZLE

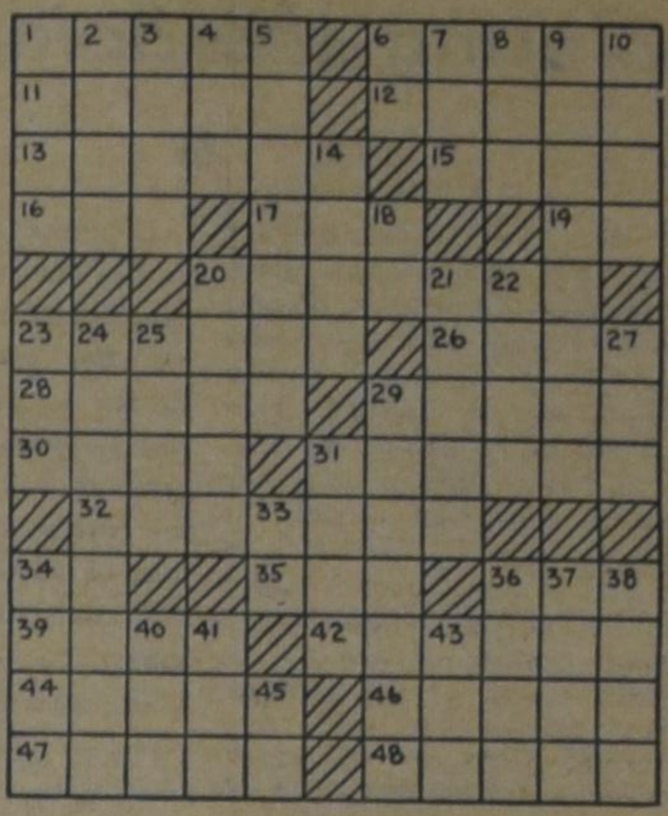

ACROSS

1. Learns hurriedly
6. Conform
11. Fasten firmly
12. Drilling tool
13. Placed in a row
15. Peel
16. Unite
17. Country in S. Europe: abbr.
19. Cerium: sym.
20. Family
23. Tractable
26. Tarry
28. Make amends for
29. Soothing ointment
30. What birds and snakes do
31. Failed to attend
32. Fashionable
34. Current
35. Frequently
36. Tap
39. Mrs. Copper field
42. Hat
44. Think, old style
46. Fido's pal
47. Tufted-stem herbs
48. Power for the Clermont

DOWN

1. Gullet
2. Vex
3. Greedy
4. Crew
5. Barren
6. Jewish month
7. Diamond holder
8. Textile screw pine
9. Understand
10. Maple or apple, for instance
14. Sand hill
18. New England State: abbr.
20. Like an unbrushed suit
21. Floating on the water
22. Guys' dates
23. Aswan, for one
24. Instrument for examining the ear
25. Revolver
27. Boy's nickname
29. The Gabor girls, for instance
31. Trivial quarrel
33. Behold
34. Fusses or todos
36. Bird symbolizing peace
37. Scope
38. Brewer's yeast
40. Clear
41. Celtic goddess
43. Musical sign
45. Type measure

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(58)

Yet it wasn't a story to be proud of, in fact, it wasn't proper to make so much of his wife as he had done and still did, referring to her in public on all sorts of occasions; and at the same time being so mealy-mouthed and humble, calling himself the chief of sinners, yet always in a way to make them feel that they were too. And now — shaking hands with that notorious Molly Mind who should be ashamed to show her face in church after the life she had lived — and to do her justice she hadn't until the last few weeks. Thick as thieves with Baptists and other Dissenters too — why didn't he go among them if he didn't know what a Church of England clergyman owed himself and his parishoners?

When the empty church echoed thinly to his last greeting John walked through the porch from the stone-preserved coolness into the warm mid-September air. The fields sloping down to the Ouse beyond the churchyard were lush with grass, and half a dozen cows huddled with chronically moody enjoyment in the shallows. Slipping the gown from his shoulders, he proceeded in his cassock for the longest walk he ever took in these clerical garments, the few hundred yards or so past his rectory, which was being conveniently enlarged and modified by Lord Dartmouth, to the old house which served him meanwhile. He felt more comfortable out of clerical dress and had even attended the bishop's visitation at Newport Pagnell without it until he found it the subject of comment. He rather hoped that their dinner guests would be few today. Mary had thoughtfully suggested that Mrs. and Miss Unwin and Mr. Cowper might dine upstairs, but they had refused to cause extra trouble. From what he had seen, Mr. Cowper might not be happy in a crowd. He was glad that Mary had taken so instantly to Mrs. Unwin. It would be good for his Dear to have a congenial companion nearby during his periodic absences. The whole village loved her — the place looks "so unked" when Madam is away, they complained when she had visited Chatham the previous winter — but there were few kindred spirits.

His pleasure at the outcome of an apparently fortuitous — but nothing was fortuitous with John — consolation visit became more marked during the days which passed before their guests could move into Orchard Side, the house he had procured for them on Market Square. Dr. Conyers, whom the Newtons had visited that spring in Yorkshire, had suggested that he call on the Reverend Morley Unwin, and John, visiting nearby, had ridden the intervening miles to Huntingdon. He had found Mrs. Unwin bearing the shock of her husband's sudden death — he had been thrown from his horse a few days before — with quiet fortitude. "They cannot have loved as we do," had been Mary's instant and decided comment when she heard of it, and he was inclined to agree, although the cheerful decorum of her behaviour was, as he reminded his wife, the way a Christian, in fact, Mary, should face the world if her husband was taken. Mary had looked at him with her demurest, most docile expression, but her upturning brows were quizzical. "Should I, John? Should I?" she had asked meekly and when, unable as she knew he would be to resist, he had taken her in his arms, she had returned his embrace with a sudden passionate strength and burst into tears.

Susannah Unwin, a girl of twenty-two, was at the Huntingdon home. Her brother had returned to Cambridge, where he was studying with the intention of taking Holy Orders. For William Cowper, a gentleman of aristocratic connections who had come to live with the family two years earlier and remained almost in the relationship of a son to Mrs. Unwin, though only seven years her junior, Newton was unprepared. An hour's talk had discovered such mutual attraction and so much common ground to two men outwardly and experientially dissimilar that his invitation for a visit to Olney was eagerly accepted. Mr. Unwin's death had left them unrooted at Huntingdon and they decided to rent a house at Olney to be under the evangelical ministry which they both desired.

"He was delighted that I knew Mr. Haweis. I told him that, without his interest in showing my letters to Lord Dartmouth, I should probably not have gained Dartmouth's patronage and my ordination — nor would the **Authentic Narrative** have been published. I find that he was at Westminster with my Lord and is a cousin of Martin Madan," John reported after his visit.

"They are greatly attached to each other," said Mary on the night of their arrival at Olney. "Miss Susannah is of less consequence to either of them than the other. Do they intend to marry? I mean when her period of mourning is over, of course."

Her husband pondered this in some surprise that the idea had not occurred to him.

"He regards her as a mother, I think. Remember, he is two years younger than you."

Mary considered.

"Mrs. Unwin is forty-three, she tells me, but she looks certainly no older than I."

"Nonsense, Dearest. She looks a middle-aged woman. You never will. You are ageless, and altogether beautiful in my eyes."

"Ah there, that spoils it! In your eyes! But when I say that in my eyes you are my Pretty Dear, my Golden Image — very well, John, I won't say it again. But to Mrs. Unwin. Does it seem a — an ordinary arrangement to you?"

It was John's turn to be quizzical. "It would not be an ordinary arrangement for me — if you were Mrs. Unwin! But I think Mr. Cowper's circumstances are extraordinary. And Mrs. Unwin's care seems to be exactly what he needs. He tells me that he is sure God directed him to their household, just as he is sure he has been directed to my ministry. He is a Calvinist like me," he added smiling, "in fact a much more rigid Calvinist than your poor husband, who is considered a speckled bird among his Calvinist acquaintance."

"How did he come to stay with the Unwins?"

"Young Unwin noticed him in church and sought his acquaintance. He is a charming person — you think so, don't you, Polly? Probably it was the only place in Huntingdon where he could feel at home. The others of his social standing there did not share his religious views. He could not share their employment of their time, though he had earlier been completely frivolous. In fact, he tells me he had only a polite interest in religion before his second terrible lapse into madnes. He does not talk much of it. Dread of the oral examination for clerkship in the House of Lords threw him into a melancholy derangement and he tried repeatedly to destroy himself. For two years after, he was confined in Dr. Cotton's establishment for the insane at St. Alban's."

"John," said Mary with sudden recollection. "It comes jump in my head that he is the nephew about whom Mrs. Madan expressed such concern when we were at the Lock several years ago. Her son had been called to pray with a cousin, demented and sure that he was damned."

"Of course, it must have been," said John. "The times coincide exactly. Mr. Cowper tells me that Dr. Cattan's personal faith and teaching gave him for the first time relief from his fears and a glimpse of the glory of the gospel. From that time he steadily improved in health until he was dismissed from asylum."

"Has he independent means?"

"Very little. I believe that his connections contribute to his support."

"Well," Mary summarized the situation and signalized her intention of going to sleep by curling up under his protecting arm, "both of them think of you and that qualifies them for my approval. Mr. Comper may well think himself a fortunate man to have the opportunity of your friendship."

"Most partial judgment," said John contentedly. "I have no desire for you to think otherwise. But you are prejudiced, Sweet. A few minutes of his conversation assures me how much I can learn from him. And the depth and warmth of his spirit shames me with my wandering and coldness. I count it my privilege that he has come to stay in Olney."

In his humility there was, as Mary in wonder and occasional exasperation knew, no touch of hypocrisy. Her husband's dealings with others were characterized by complete absence of self-importance. Consciousness of his own evil heart prevented him from passing stern judgment on individuals, even while, with fearful earnestness, he preached their danger and their glorious opportunity. In the crowding friendships of the past few years, friendships with not a few distinguished men, he was so genuine an admirer of the good qualities of others that he viewed their regard for him with naive surprise.

So the arrival of these new friends, primarily for their spiritual welfare, was regarded by him in the nature of a benefit conferred. Not, he would have confessed, that he ever felt the need of other company when Mary was with him; but the radiant warmth of their relationship flowed out to others without diminution, grew rather in intensity by expending interest and affection upon more and more — and miraculously neither disliked any friend of the other. Jack Catlett for whom, in spite of their religious differences and diminishing companionship, he had retained strong affection and determined hope, had died quite suddenly soon after their settlement in Olney. Now the friend that Jack might have been was given him in this keen-faced aristocrat, with the large, too mobile eyes, a friend sharing his literary tastes, his sense of the ludicrous, but also his beliefs, his passion in the service of God. Cowper had, a year or so earlier, contemplated Holy Orders. And for his Dear's comfort when he was forced from home, the quiet humour and patient kindliness of Mrs. Unwin would be invaluable.

He had not anticipated the eagerness with which William Cowper — soon called Sir Cowper in the squireless village — threw himself into the work of the parish. As if he had discovered the field in which unofficially but really, he could fulfil the desire to "turn many to the truth in a private way" of which he had written some years before to his cousin, he sought avidly the occasions which John accorded him.

Compared with his retired life in the Unwin family at Huntingdon, where day flowed into day of sermon-reading, singing, gentle conversation and more reading aloud, always intermitted in fair weather by a walk with Mrs. Unwin, the life into which William Cowper now plunged was one of bustling activity. John's week of services was staggering to the connections of the late Morley Unwin, who had so successfully delegated all parish duties to his curates that he had not even performed a marriage of baptismal ceremony or officiated at a funeral for years. In addition to morning prayer and evensong, a meeting was now held after tea in the new rectory for prayer and hymn-singing and, the number of attendants rising to seventy, tickets were issued to exclude the merely curious and social-minded. Monday evening John conducted a Bible class for men. Tuesday evening was devoted to the prayer meeting, and recently another prayer service, well-attended, had begun without his instigation, early on Sunday morning. Wednesday he held classes for young people and enquirers. On Thursday afternoon he had a children's meeting, ostensibly to teach the catechism but really, as he told his friend, "to reason with them and explain the Scriptures in their own little way." The same evening his weekly church service with sermon was attended by people from many of the villages around. And on Fridays members of the Society, a group of earnest believers, met for devotions and study.

(To be continued.)